கொண்டுவர நிபந்தனை விதிக்க வேண்டும்' என்றும் கூறினார்.

இந்த நிபந்தனைகள் தேவியை மணக்க விரும்பிய சிவபெருமானுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன்படி சிவனும் தேவி கூறிய பொருட்களுடன் சுசீந்திரத்தில் இருந்து கன்னியாகுமரி நோக்கி புறப்பட்டார். அப்போது வழுக்கம்பாறை என்ற இடத்தில் வரும்போது நாரதர் சேவலாக மாறி கூவினார்.

பொழுது புலர்ந்து விட்டது என்றும், இனி சென்றாலும் திருமணம் நடக்காது என்றும் எண்ணிய சிவபெருமான் மீண்டும் சுசீந்திரத்திற்கே திரும்பிச் சென்று விட்டார். இதனால் திருமணம் தடைபட்டு போனது. அம்மனும் அன்று முதல் கன்னி அம்மனாகவே அருள்புரிந்து வருகிறாள்.

கற்பூர தீப ஆராதனை சொல்வது என்ன?

கோவில்களில் தெய்வங்களுக்கு கற்பூர தீப ஆராதனை செய்வதைப் பார்த்து இருப்பீர்கள். இது ஏன் தெரியுமா?

கோவில் மூலஸ்தானத்தின் கருவறையானது காற்று, ஒளி எளிதில் உட்புக முடியாதபடி அமைக்கப பட்டிருக்கும். அதனால் அங்கு ஒருவிதமான இருள் சூழ்ந்த நிலை காணப்படும்.

நடை திறந்து திரை விலகி மணி ஓசையுடன் தீபாராதனை நடைபெறும்போது இருள் நிறைந்த மூலஸ்தானத்தின் இருளானது நீங்கி தூய ஒளிப்பிளம்பான இறைவனை நாம் காணலாம்.

இதேபோல் அலைபாயும் நம் உள் மனதிலும் இறைவன் உறைந்திருப்பான். அப்படி இருக்கும் இறைவனை உலக இன்பங்கள் என்ற எண்ணங்களான இருள் மூடி இருக்கும். அந்த இருள் அகன்றால்தான் நம் உள் மனதில் உள்ள இறைவனைக் காண முடியும். இதையே கற்பூர தீப ஆராதனை உணர்த்துகிறது.

1

ஹாலில் இருந்த டெலிபோன் குரல் கொடுத்தது.

சமையலறைக்குள் இருந்தபடி மாதியான சமையலுக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை பரபரவென்று செய்துகொண்டிருந்த சூர்யா நெற்றியில் துளிர்ந்த வியர்வையை சேலைத்தலைப்பால் ஒற்றியபடி வெளியே வந்தாள். மனசுக்குள் குழப்பம்.

போன் செய்வது யாராக இருக்கும்? அம்மாவும் அப்பாவும் காலையில்தான் போன் செய்து பேசினார்கள். யோசனையோடு டெலிபோனை நோக்கி நடந்து போன சூர்யா அவள் கட்டியிருந்த பிரிண்டட் சைனா சில்க் சேலை போலவே மினுமினுப்பாய் இருந்தாள். மினுமினுப்புக்கு காரணம் அவளுடைய ஏழுமாத தாய்மை. பிங்க் நிற ரப்பர் மோல்டட் பெரிய சைஸ் குழந்தை பொம்மைக்கு ஆர்வமாய் முத்தம் கொடுக்கும் ஆசை நிரம்பிய சூர்யா உண்மையாகவே குழந்தையைக் கொஞ்ச காத்திருக்க வேண்டிய நாட்கள் இன்னும் தொன்னூறு நாட்கள் மட்டுமே.

டெலிபோனைத் தொட்டு ரிஸிவரை எடுத்துக் கொண்டாள்.

ஹலோ...

5669989 தானே அது...? ஒரு ஆண்குரல் கேட்டது.

ஆமா..

பேசறது யாரு..? சூர்யாவா...? அந்தக் குரலில் தொனித்த உரிமையைக் கவனித்த சூர்யா மனசுக்குள் லேசாய் துணுக்குற்றாள். இந்தக் குரலை எங்கேயோ கேட்டிருக்கிறோம்.. ......

எங்கே...?யோசித்தும் பிடிபடாமல் போகவே விட்டாள்.

நீங்க யாரு..?

மறுபடியும் மறுமுனை நீ சூர்யாதானே? என்றதும் கொஞ்சமாய் எரிச்சல் வந்தது.

ஆமா என்றவள் போன் பண்ணினா முதல்ல [illegible] பேசறேன். இன்னார் வேணும்னு கேட்டுப் பழகுங்க. கோபத்தோடு சொன்னாள்.

குரல் ஒரு சின்னச் சிரிப்பை உதிர்த்து விட்டு அட்வைஸ்"க்கு தேங்க்ஸ் சூர்யா. இன்னும் உன்கிட்டே நான் ரசிச்ச பழைய சிறப்பம்சங்கள் எல்லாமே மாறாம அப்படியே இருக்கே [illegible]...

திகைப்போடு திடுக்கிடலும் சேர, விரல்கள் ரிசீவரை இறுக்கப்படுத்தியது. யாரு?

என் குரல் தெரியலே?

சூர்யா யோசிப்பில் இறங்கின மறு விநாடியே எதிர்முனை சொன்னது

நான் ரதீஷ்... சூர்யா...

ர..தீ..ஷ்...?

சட்டென ஞாபகம் சிலிர்த்துக் கொண்டது. பழைய நினைவுகள் விஸ்ரூபம் எடுத்து ஸ்லோமோஷனில் பின்னோக்கி நழுவியது.

* ஒரு காரியத்தில் இறங்குவதற்கு முன்பு நூறு முறை யோசியுங்கள் ஆனால், இறங்கிய பின்னர் வெற்றி பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கையுடன் முன்னேறிச் செல்லுங்கள்.- முகமது அலி ஜின்னா

* வெற்றி, எண்ணத்தைப் பொறுத்திருக்கிறது.- நெப்போலியன்.

2

பா..பாம்ப்...ப்...

ஹாரன் ஓசை கேட்டதுமே, கை நிறைய புத்தகங்களை மார்போடணைத்து நடந்து வந்த சூர்யா புடவையின் ஃபால்ஸ் சரசரக்க நடையில் வேகம் கொடுத்தாள்.

ஐம்பதடி தூரத்தில் தெரிந்த மெயின் சாலையில் அலுமினிய மினுமினுப்போடு டவுன் பஸ் பதினாலு பஸ்ஸின் அருகாமைக்கு வரவர கொஞ்சம் ஓட்டத்தையும் கலந்து நடந்தாள்.

பளபளத்த கம்பியை அவசரமாய்ப் பற்றி காலை பரவி மூன்று படிகளையும் கடந்து உள்ளே போன பின் மெல்லமாய் ஊர்ந்து பின் ஓட ஆரம்பித்தது பஸ்.

இடநிலையை நோட்டம் விட்டவளைப் பார்த்து எல்லா ஸீட்டுகளுமே உதட்டைப் பிதுக்கிக் காண்பித்தன. சொற்ப அளவில் நின்று கொண்டும் இருந்தார்கள்.

நகர்ந்து போய் பானட் அருகே கம்பியைப் பற்றி நின்றதும் –

சட்டென காரணமேயில்லாமல் ஒரு தடவை ஹாரன் அடித்தபடி ஸ்டீரியங்கை திருப்பினான் ரதீஷ். காக்கி பேண்ட் சர்ட்டில் கனமாய் பொதிந்திருந்தான். சட்டையின் வலது மார்பில் டிரைவர் லைசென்ஸ் நெம்பரை உலோக வட்டத்தில்பொறித்து மாட்டியிருந்தான். பெரிய ஆ[illegible] ஸ்டிரிங்கை அனாயசமாயக் கையாளும் ரதீ[illegible] அழகான இளைஞன். எந்தப் பெண்ணையும் சுண்டும் இளைஞன்.

திரும்பினான் சூர்யாவிடம். கிண்டலாய்க்

[illegible]டான்.

[illegible]ங்க, உங்களுக்காக இத்தனை [illegible]ஸின் பொன்னான சில நிமிஷங்களை [illegible]க் காத்திருந்து பஸ்ஸை எடுத்து [illegible]கேன் ஒரு தேங்க்ஸ் கூட இல்லையா?

[illegible]க்கு சூர்யா சிரித்து விட்டுக் கேட்டாள்.

[illegible] கஷ்டப்பட்டு உங்க பஸ்ஸில் [illegible]கேன் உக்கார ஒரு ஸீட் இல்லே? சே.. [illegible] பஸ்ப்பா?

[illegible]... ஸீட்டா... கேட்ட விநாடி கண்டக்டர் [illegible] ஒற்றை அடி அடித்து வைக்க பிரேக் [illegible] மிதித்தான்.

[illegible] சிலர் இறங்கினதைத் தொடர்ந்து அவன் [illegible] ரேட்டரில் காலைப் பரப்ப மீண்டும் [illegible].

[illegible], இந்த ஸ்டாப்பிங்லே உங்க ஃபரெண்ட் [illegible] ஏறுவாங்க....?

[illegible] போல இருக்கு

[illegible] காலேஜுக்கு கட் அடிக்க [illegible]ன்னு அட்வைஸ் பண்ணுங்க– சொல்லிக் [illegible] எதிர் பஸ்ஸுக்காக வலதில் ஒதுங்கி [illegible] நடுசாலைக்கே வந்தான்.

[illegible] சூர்யா சரி, சரி பேச்சை [illegible]ங்க.... ஸீட் இல்லாம உங்க பஸ்லே நான் [illegible] வர்றேனில்லே?

[illegible] கடவுளே, அதவிடவே மாட்டீங்களா?

[illegible] ஸ்டாப்பிங் வந்துவிட நிறுத்தினான். [illegible] சைட் ஸீட்டில் இருந்த அறுபது வயதுக் [illegible] கண்ணில்பட அதட்டினான்.

[illegible]... எந்திரியம்மா..

[illegible] உள்ளடங்கிய கண்களால் முறைத்தாள்.

[illegible]... எம்மவனே, உன்னோட

ஆட்டப்பாட்டமெல்லாம் எங்கிட்ட செல்லாது. இந்த [illegible] சிறுக்கி உக்காருகிறதுக்கு நாந்தான் கெடச்சனா [illegible]

ரத்தம் வராமல் மூக்குடைந்த ரதீஷைப் பார்க்க [illegible] பக் கென சிரிப்பு வந்தது சூர்யாவுக்கு.

இல்லே பாட்டி இப்படி பானட் மேலே [illegible] சௌகரியமா உக்காந்துக்கோயேன்... பாவம் [illegible] சின்னப்பொண்ணு, உம்மக மாதிரி, படிக்கிற [illegible] காலத்திலேயே இப்படி நின்னுட்டுப் போனா [illegible] எதிர்காலம் என்னாகிறது..?

அவனின் வேண்டுகோளில் கொஞ்சம் [illegible] மனமிறங்கின கிழவி, பக்கத்திலிருப்பவர்களின் [illegible] முகச்சுளிப்பை வாங்கிக் கொண்டு இடித்து பிடித்து [illegible] நகர்ந்து கொஞ்சமாய்க் காலியிடம் பண்ணிக் [illegible] கொடுத்தாள். வாய்க்குள் முனகினாள்.

உட்கார்டியம்மா... எவளாவது ஒருத்தி [illegible] வெள்ளத் தோலோடு லட்சணமாய் [illegible] இருந்துடக்கூடாது... அலைவானுக....

ரதீஷ் கிழவியிடம் திரும்பினாள். ரொம்ப [illegible] தாங்கஸ் பாட்டி.

பீறிட்ட சிரிப்பை அடக்கினபடி ஸீட்டில் அமர்ந்த [illegible] சூர்யாவை பார்த்துக் காலரை உயர்த்திவிட்டுக் கொண்டான். ரதீஷ்.

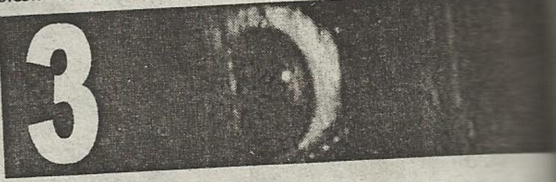

என்ன சூர்யா சத்தத்தையே காணோம்.?

ரத்ஷ் கேட்டதும் தான் ரீஸிவரைப் பற்றியிருந்த [illegible] சூர்யா சுயஉணர்வுக்கு வந்தாள்.. முகம் பூரா [illegible] சொத சொதத்த வியர்வையை சேலைத் [illegible] தலைப்பால் ஒற்றி துடைத்தாள். ரதீஷ் .. நீ எப்போ [illegible] ஜெயில்லே இருந்து ரிலீஸ் ஆனே? திணற [illegible]

[illegible] கேட்டாள்.

[illegible]சிரித்தான்

சில விநாடிகளை மௌனப்படுத்தினாள் சூர்யா

இப்ப எதுக்கு போன் பண்ணினே? எனக்கு [illegible] ஆயிடுச்சு தெரியுமில்லே?

அவன் ஒரு அமர்த்தலா சிரிப்பு சிரித்தான். [illegible] ரிஸீவர் நடுங்கியது.

அதனால்தான் சூர்யா போன் பண்ணினேன். உனக்காக நான் ஜெயிலுக்குப் போய் நாலு வருஷம் [illegible] பாடு பட்டுட்டேன். ஆனா நீ ஹாயா [illegible] மேரேஜ் பண்ணிக்கிட்டே இல்லே? அதுக்கு வாழ்த்து தெரிவிக்க வேண்டாமா அதுக்குத்தான் போன் பண்ணினேன்.

[illegible] தவித்தாள் சூர்யா.

சரி அதான் தெரிவிச்சுட்டியே ரிஸீவரை [illegible]

[illegible] பழை சிரிப்பு

போன்லே தெரிவிச்சா பத்தாது நேரிலே வந்து [illegible] ... எப்போ வரட்டும்..... ? நீ வேண்டாம்னு சொன்னாலும் வருவேன்...

[illegible] சூர்யா இவனை நிதானமாய் [illegible] வேண்டும்...

[illegible] ஒரு மணிக்கு வரட்டா? அவனே [illegible]

[illegible] மறுத்தாள்.

வேண்டாம். வேண்டாம். அவரு சாப்பிட வர்ற [illegible]

[illegible] எப்போ வரது?

மேலும் சில விநாடிகளைப் போக்கிய பின் [illegible] மூணு இல்லே மூணரை மணிக்கு [illegible]

உன் கையாலே செஞ்ச சாப்பாடு சாப்பிட்டு நாலு வருஷமாகுது, செஞ்சு வை. நான் சாப்பிட வர்றேன். மறுபடியும் சிரித்துவிட்டு ரிஸிவரை **கவிழ்த்தான்.**

உறைந்து போய் நின்றிருந்தாள் சூர்யா.

பாவி வருகிறான். வந்தால் பிரச்னைதான்..

என்ன செய்யலாம்.

மத்தியானதுக்கு மேல் வீட்டைப் பூட்டி கொண்டு வெளியே எங்கேயாவது போய்விடலாமா

தீவிரமாய் யோசித்தாள் சூர்யா.

போலீஸ் ஸ்டேஷன் சிவப்பில் மிளிர்ந்தது.

புழுதியை அப்பிக் கொண்டு வேகமாய் வந்து நின்ற ஜீப்பிலிருந்து உதிர்ந்தான் ராஜன். காக்கி யுனிபார்முக்குள் உயரமாய்த் திணிந்திருந்தான். கச்சிதமான கிராப். இறுக்கமான தொப்பி கொஞ்சமாய் தடித்திருந்த உதடுகளுக்கு மேலே பழைய கமலஹாசன் மீசை.

தொடர்ந்து இறங்கின கான்ஸ்டபிள்கள் பின்புறமாய் கையைப் பிணைத்திருந்த இரண்டு பேரை காலரைப் பிடித்து ஜீப்பிலிருநுது வெளியே இழுத்துப் போட்டார்கள். அவர்களின் கடைவாய் களிலும் நாளத் துவாரங்களில் ரத்தம் உறைந்து போய் தெரிந்தது.

ஸ... ஸார்...ஸ் கதறளை லட்சியம் பண்ணாமல் முட்டிக்கு முட்டி லாட்டியால் தட்டி நகர்த்திக் கொண்டு போனார்கள் ஸ்டேஷனுக்குள்.

உள்ளே போய்ச் சேருக்குள் நிரம்பியிருந்த ராஜன் முன் நிறுத்தப்பட்டார்கள்.

கள்ளச் சாராய பிஸினஸ் விடவே கேட்டபடி கடுமையான நிமிர்ந்தான் ராஜன்.

ஸார் செஞ்சிட்டோம். என்னமோ பிழைப்பு ஒரு எம்.பி. பண்ணினா பண்ணினா விட்டுடலை.

ஒருவன் சொன்னதுமே சட்டெனக் சேரை சப்தப்படுத்தி எழுந்தான். நடந்து வந்து ஆத்திரத்தோடு அறை கையை ஓங்கின போது - மேஜையின்

ஆவேசமாய்க் குரைத்தது.

வர்றேன் இரு. சொல்லிக் கொண்டே அமர்ந்து கொண்டு ரிஸீவரை

பி-2 போலீஸ் ஸ்டேஷன் ஹியர்

யாரு ராஜனா பேசறது? எதிர் கரகரப்பாய் ஒரு குரல் கேட்டது. விநாடிகள் மௌனித்து விட்டு

ராஜன் பேசறேன்.

இன்ஸ்பெக்டர். பெரும்பாலும் எல்லாருமே மரியாதை தருவாங்க. பழக்க உனக்கு ரெஸ்பெக்ட் கொடுக்கல்லே

யாரு நீங்க..? என்ன வேணும்.

இன்னும் அதைச் சொல்லலியா.. நான் பேசறேன்... இன்ஸ்பெக்டர்....

என்ஜினிரியங் வொர்க்!... மருது மருது போர்டிங் அண்ட் லாட்ஜிங் ஊர் ஒரு தொழிலை விடாமல் அந்த மருதாசலமா

அதான் ராஜன். மருது க்ருப்ஸ் [illegible] மருதாசலம் பேசறேன்..

சொல்லுங்க என்ன விஷயம். [illegible] பதினைஞ்சு நிமிஷம் முன்னாடி [illegible] காய்ச்சினாங்கன்னு சொல்லி நம்ம [illegible] புடிச்சுட்டு வந்தியே. அவங்களை [illegible] விட்டுடேன். நம்ம ஆளுகதான் அவங்க.

சட்டென கோபத்தில் எழுந்தான்... [illegible]

என்ன சொல்றீங்க எதுக்கு வெளியே [illegible]

கவர்மெண்ட்டே காய்ச்சிக் கொடுக்குது. [illegible] காய்ச்சறதைத் தப்புன்னு புடிச்[illegible] போயிருக்கியே?

கொஞ்சம் டீஸண்டா பேசுங்க

இன்ஸ்பெக்டர் ... பெட்டி நிறைய [illegible] பார்த்திருக்கிறாயா? நான் காட்டறேன்.

இந்தத் தொழிலையும் நீங்க விடல்லியா? [illegible] மிஸ்டர் மருதாசலம்.

பணம்.. அது.. இதெல்லாம் காட்டி [illegible] மடக்க முடியாது. கட்டின பெண்டாட்டியே [illegible] செஞ்சாலும் கொடுக்கிற தண்டனை[illegible] கொடுத்தேதான் தீருவேன்.

இன்ஸ்பெக்டர்.

நோ மோர் டாக்கிங்

பட்டென ரிஸீவரை சாத்திவிட்டு [illegible] மருதாசலம் மேல் பொங்கிய ஆத்திரத்[illegible] சேர்த்து நின்றிருந்தவர்களின் கன்னத்தில் [illegible] சப்... பளீர் என்று பல ரகங்களில் [illegible] இடிகளை இறக்கிவிட்டு ... குரல் கொடுத்[illegible]

பெருமாள்...

கான்ஸ்டபிள் பெருமாள் வந்து [illegible] நின்றார். அவருக்கு முன்னால் [illegible] தொப்பை வந்து நின்றது.

[illegible]

[illegible] உள்ளே தள்ளு ... எவன் வந்து [illegible] பார்க்கறதுக்கு அலவ் பண்ணாதே.. [illegible] நிமிஷத்துல வர்றேன்.

[illegible] ஸார்.

[illegible] சொன்னதும் தொப்பியைக் [illegible] மாற்றிக் கொண்டு பூட்ஸின் வேக [illegible]ஓரம் நின்றிருந்த பைக்கை [illegible] ஸ்டாண்டைத் தூக்கிவிட பின் [illegible] பரவியது.

[illegible] கொண்டு கிக்கரை உதைக்க [illegible] உதையில் தட் தடார் என்று ஸ்டார்ட் [illegible] கிளாஸைப் பொருத்திக் [illegible] ஆக்ஸிலேட்டரை முறுக்க [illegible] நகர்ந்தது.

[illegible] கான்ஸ்டபிள்களின் சல்யூட்டுக்குத் [illegible]விட்டு ரோட்டில் கலந்து [illegible] கிழிக்க பறந்தான். மூன்றாவது [illegible] கொஞ்சம் கொஞ்சமாய் வேகம் [illegible] கடைசியில் உரிமையாய் ஓடி [illegible] நின்றது பைக்.

[illegible] போட்டுவிட்டு பெட்ரோல் கேப்பைக் [illegible] பார்த்தான். பெட்ரோல் இருக்கிறது. [illegible] மூடிவிட்டு கிக்கரை உதைத்தான்.

[illegible] முற்றும் பார்த்தபோது ஒரு [illegible] வெளிப்பட்ட ட்ராஃபிக் [illegible] நெருங்கிவந்து சல்யூட் பண்ணினார்.

[illegible] ஸார்...

[illegible] மக்கர் பண்ணுதய்யா...

[illegible] இப்படி நில்லுங்க ஸார்...

[illegible] நாலைந்து முயற்சிகள் செய்து [illegible] உதைகளை வாங்கிக் கொண்டு [illegible] வழிந்த வேர்வையைத்

துடைத்தார். ட்ரா∴பிக் கான்ஸ்டபிள்

ஸார்

என்னய்யா...?

பக்கத்துல கணேஷ் ஆட்டோமொபைல் [illegible]
இருக்கு அங்கு கொண்டு போலாமா?

சரி சரி தள்ளிட்டு வா

கான்ஸ்டபிள் நகர்த்திக் கொண்டு வா [illegible]
நடந்தான் ராஜன்.

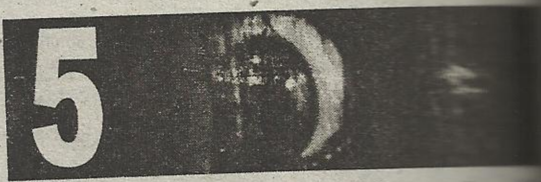

கூடிகார முட்கள் இரண்டே [illegible]
பயணித்துக் கொண்டிருந்தது. [illegible]
உட்கார்வதும் எழுவதும் வாசலைப் பார்ப்ப[illegible]
இருந்தாள் சூர்யா. அடிக்கடி நினைவு [illegible]
பாய்ந்து பார்த்தது. மறுபடியும் ஸ்லோ [illegible]
நினைவுகள் ஓடியது.

அன்றைக்கு - திங்கட்கிழமை

உச்சபட்ச அவசரத்திலிருந்தாள் சூர்யா.

பஸ் வந்ததும் முண்டியடித்து ஏறி [illegible]
ரத்ஷின் டிரைவிங் சீட்டுக்குப் பின்னால் [illegible]
கொண்டாள். யாருக்கும் கேட்காமல் [illegible]

ரத்தீஷ் இன்னிக்கு யுனிவர்சிடி [illegible]
தொடங்குது.

புன்னகையோடு ஸ்டீயரிங் [illegible]
கவனமாயிருந்து கொண்டே பேசினான்.

அப்படியா...? பரீட்சையில் ஒழுங்கா [illegible]
ஆக என் வாழ்த்துக்கள் பிரார்த்தனைகள்

ஏய்...

[illegible] மறுபடியும் காலேஜிக்கு போக
[illegible]...?

[illegible] சிரிக்கும், நிலையிலில்லாமல்
[illegible] திரும்பினாள்.

[illegible] இன்னிக்கு பயங்கர லேட்... உங்க
[illegible] இன்னும் ட்வென்ட்டி மினிட்ஸில்
[illegible] ஹாலில் இருக்கணும். கொஞ்சம்
[illegible] ஓட்டுங்களேன்.

[illegible] சூர்யா... என்றவன் ஓக்கே.
[illegible] இன்னிக்கு நம்ம பஸ் பிய்ச்சு உதரப்
[illegible]

[illegible] என்ஜின் கும்மென ரெய்ஸ்
[illegible]

[illegible] சாலைகள், ஜனங்கள் விருட்
[illegible] நழுவ ஆரம்பித்தது. பஸ் நிற்க
[illegible] ஒற்றை அடிகளை அலட்சியம்
[illegible] ஸ்டாப்பிங்குகளில் கைநீட்டியவர்களை
[illegible] எங்குமே நிற்காமல் பறக்க
[illegible] அசுரவேகம்..

[illegible] ட்வென்ட்டி மினிட்ஸ் என்ன...
[illegible] நீ அங்கே இருப்பே.

[illegible] ஒரு மிருகம் மாதிரி தறிகெட்டு
[illegible]

[illegible]ருந்தவர்கள், ஏய்.ய். டிரைவர்
[illegible] நான் இறங்கணும். அலறினார்கள்.
[illegible] ஓட்டினான். சட்டென
[illegible] குடைக்குள் டிராபிக் போலீஸ்
[illegible]படி நின்றிருப்பது இவன் மனசில்
[illegible] போக-

[illegible]-

[illegible] சைகைக்குக் கட்டுப்பட்டு
[illegible] செய்து கொண்டிருந்த அப்பாவி
[illegible] ஒர் துக்காய் தூக்கி அடிக்க-

ஸ்தலத்திலேயே ரத்தம் கொட்ட [illegible] இமைக்கிற நேரத்தில் உயிரை விட்டார்கள்.

சூழ்ந்த கும்பலிடம் அடிவாங்கிய ரதீஷ்க்கு [illegible] வருட ஜெயில் தண்டனை தீர்ப்பாக்கி [illegible] நினைவுகள் திரும்பவும் நிகழ் காலத்துக்கு [illegible] அதையெல்லாம் நான்கு வருடத்துக்குள் [illegible] விட்டிருந்தாள் சூர்யா.

எனக்காக ஜெயிலுக்குப் போனேன் [illegible] எந்த விதத்தில் நியாயம்?

வேகமாய்த்தான் ஓட்டச் சொன்னேனே [illegible] ஆள் மேல் அடித்துச் சாகப் பண்ணினால் [illegible] நானா பொறுப்பு?

அவனுக்காக காத்திருக்காமல் ஏன் [illegible] பண்ணிக் கொண்டாய் என்று வேறு மிரட்டி [illegible] என்னுடைய அப்பாவிடம் ரதீஷைப்பற்றி [illegible] முடியுமா?

போதாக் குறைக்கு ஒரு லெட்டர் வேறு [illegible] கொடுத்து விட்டேன் கடவுளே, வைத்தி [illegible] அதை பத்திரமாய்..? நினைக்க [illegible] அழுகையாய் வந்தது சூர்யாவுக்கு. மணி [illegible] ஐம்பதாகிவிட்டது. இன்னும் [illegible] காணோம். பதட்டம் அதிகமாகியது.

மூன்று மணிக்கு இரண்டு பேருமே [illegible] சமயத்தில் வந்து நின்றால்...? டாமெ [illegible] மணிக்கெல்லாம் சாப்பிட வரும் [illegible] இன்றைக்குப் பார்த்து இப்படி கலங்கடிக்கிற [illegible]

யோசிப்போடு பின் வாசலுக்குப் போய் [illegible] காய்ந்து கொண்டிருந்த துணிகளை ஒவ்வொ [illegible] உருவினாள். அவசரத்தில் க்ளிப் போட [illegible] துண்டு அடிக்கிற காற்றில் காம்பவுண்டோ [illegible] குவியலின் மேல் விழுந்து கிடந்தது.

அதையும் பொறுக்கி எடுத்துக் [illegible] முன்னறைக்கே வந்தாள்.

சோபாவில் குவித்துப் போட்டு ஒவ்வொ [illegible]

[illegible] ஆரம்பித்தபோது அழைப்பு மணி [illegible] ஏப்பமிட்டது.

[illegible] அவனா?

[illegible] நடந்து போய்க் கதவை [illegible]

[illegible] இழுக்க-

[illegible] நின்றிருந்தான்.

[illegible] பல் வரிசை தெரிய [illegible]த்தான். தலை கலைந்திருந்தது. [illegible] நிறைய தாடியை பயிர் இட்டிருந்தான். [illegible] கட்டம் போட்ட கசங்கிய சட்டை [illegible] அழுக்கு வாங்கியிருந்தது. லேசாய் [illegible] மாதிரி தெரிந்தான். கண்களில் அந்த [illegible] காணாமல் போயிருந்தது. சிறை [illegible] அவனை சிதைத்து இருந்தது.

[illegible] சூர்யா வாசல்லேயே வச்சுப் பேசி [illegible]னு பார்க்கிறாயா? ரதீஷ் தலையைச் [illegible] ஒரு கேலிப் புன்னகையோடு கேட்டார்.

[illegible] உள்ள... வா...

[illegible] உள்ளே வந்தவன் அறை முழுக்க [illegible] செலுத்தினான்.

[illegible] பச்சை ஓடியிருந்த சிமெண்ட் [illegible] மட்டும் சிவப்பு சிமெண்ட்டால் [illegible]ட்டிருந்தது. நீளமாய்க் கிடந்த [illegible] மேல் மடித்தும் மடிக்காமலும் [illegible] காய்ந்த துணிகள். எதிரே ஒரு டீபாய். [illegible] நாற்காலிகள். மூலையில் கிடந்த [illegible] பச்சை நிற பிரியதர்சினி. சீலிங்கில் [illegible] சுழற்சியிலிருந்தது. சுவரில் [illegible] காலண்டரில் ஒரு பெண் வாங்க [illegible] சிரிக்கிற மாதிரி பல் வரிசை [illegible]

[illegible] பார்வையைத் திருப்பியவன்

வியந்தான்.

மாட்டியிருந்த படத்தில் காக்கி யுனிபார்மில் நெஞ்சு நிறைய மெடலைக் காட்டிக் கொண்டு அவள் கணவன். பொடிசு பொடிசான எழுத்துக்களில் கே.ராஜன் என்ற பெயர் தெரிந்தது.

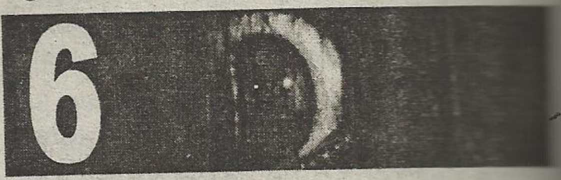

ஐந்தாறு கார்கள் வரிசையாய்ப் பானட்டை பிளந்து கொண்டு நின்றிருந்தன. பக்கத்தில் கொஞ்சமாய் சாய்ந்து போயிருந்த போர்டு ஆயுத பூஜைக்கு போட்டிருந்த வாடின மாலையை போட்டுக் கொண்டு ஆட்டோமோபைல்ஸை மத்தியான வெய்யிலில் காட்டியது.

பழைய கார் ஒன்று பெயிண்ட் உதிர்ந்து போய் ஆக்ஸைட் பெயிண்டோடு இளித்தது. மண் தரையில் எஞ்சின் ஆயில் திட்டு திட்டாய் படிந்து நாறியது. அருகே ஷெல்டர்க்குள் நின்றிருந்த கார் ஒன்றின் வயிற்றுக்குள் காக்கி அரை டிராயர்கள் தலையை விட்டிருந்தன.

டேய் அங்க இங்க சும்மா வேடிக்கை பார்த்து என்னடா பண்றே? போய் கால் இன்ஞ்ச் ஸ்பேனர் எடுத்தா ஓடு..

அந்த அரை டிராயர் பையன் பானட்டிலிருந்து வெளியே தலையை எடுத்துக் கொண்டு கப்போர்டுக்கு ஓடினான். வரிசையாய் ஆணிகளுக்கிடையே தொங்கிய ஸ்பானர்களில் கால் இன்ஞ்சை உருவிக் கொண்டு திரும்பினபோது கண்ணில் பட்டார்கள்-ராஜும் பின்னால் பைக்கோடு வந்த கான்ஸ்டபிளும்.

பல்லைக்காட்டி குட் மார்னிங் ஸார் என்றான்.

எங்கேடா உன் முதலாளி?

கேட்கக் கேட்கவே கன்னத்தில் தீற்றிய ஆயில் கறையோடு தலையை உயர்த்தினான் அவன். மீசை வைத்திருந்தான். சிவந்து போன கண்களில் சாராய வாசம் அடித்தது. பருத்துப் போயிருந்த உடலை பானட்டிலிருந்தும் விலக்கி-

வாங்க... வாங்க ஸார்....

கான்ஸ்டபிள் அந்தக் காருக்குப் பக்கத்தில் கொண்டு போய் பைக்கை ஸ்டாண்டில் நிறுத்தினார்.

என்ன ஸார்.... பிராப்ளம்?

நல்லா போயிட்டிருந்துச்சு... திடீர்னு பாதியிலே நின்னுடுச்சு...

பார்த்திடலாம் ஸார்... வண்டி ரொம்ப ஓல்ட் மாடலாச்சே... எந்த மாடல் ஸார்....?

கம்பெனிக்காரன்கிட்டத்தான் கேக்கணும்...

திரும்பின மெக்கானிக் ஒரு பையனிடம் டேய் அந்த கார்னர்லே ரெண்டு டீ சொல்லிட்டு வாடா...

மெக்கானிக் பைக்கைப் பார்த்தான். உதைத்தான். ஸ்டார்ட் ஆகாமல் அடம் பிடித்தது.

ரொம்ப கஷ்ட வண்டி மாதிரி இருக்கு ஸார்... எப்படித்தான் ஓட்றீங்களோ என்று ஆச்சரியப்பட்டவன் மறுபடியும் கத்தினான்.

டேய்... மணி ஸ்பேனரை எடுத்தா..

அந்தப் பையன் ஓடிப்போய் எடுத்து வந்து கொடுத்தான். சிலிண்டர் ஹெட்டின் மேல் விரலைத் தொட்டுப் பார்த்து அப்பப்பா கொதிக்குது என்றான்.

பின் ஒயரை விலக்கிவிட்டு ஸ்பானரைப் பொருத்தி பிளக்கைத் திருகினான். ஏழெட்டு சுற்றில் கையோடு வந்த ஸ்பார்க் பிளக்கை அப்படியும் இப்படியும் திருப்பிப் பார்த்துவிட்டு புன்னகையோடு ராஜை பார்த்து

ஸார்... இதான் ஸார் ப்ராப்ளம்

என்னது?

ப்ளக்லே ஆயில் தெறிக்குது...

தெறிக்கப்படாதா

ஆமா ஸார்.... இதோ.. இதுல தீப்பொறினாலேதான் பெட்ரோல் எரிஞ்சு... கெடைச்சு வண்டி ஓடுது... ஆயில் என்னாகுதுன்னா ஸ்பார்க் மிஸ் ஆயிடுது...

ராஜன் சலித்துக் கொண்டார்.

அப்பா சாமி, என்னவோ ஆயிட்டுப் போறது... கொஞ்சம் பார்த்து விடு.

ஆச்சு ஸார். இதுக்கு என்ன பண்ணனும்...

நீ விளக்கமெல்லாம் கொடுக்கமா சட்னு பாா்த்து கொடேன்.

சரி ஸார் என்றபடி மும்முரமாய் இதையும் சுழற்றி மாட்டி திருகி கடைசியில் அப்பின கையை காட்டன் பேஸ்ட்டால் துடைத்து கொண்டு

இனி ப்ராப்ளம் வராது ஸார்... என்றான்.

பைக்கில் ஏறிஅமர்ந்து உதைத்ததும் தடதடத்து ஸ்டார்ட் ஆகிக் கொண்டது. ஷாப்புக்குள்ளேயே இரண்டு மூன்று வட்டமடித்து விட்டு ஆல் ரைட் ஸார்.. என்றான்.

எழுந்தார்கள் ராஜனும், கான்ஸ்டபிளும்

எவ்வளவு தரணும்?

தலையை சொறிந்தான்.

உங்ககிட்டே என்னத்தை ஸார் கேட்க...

பார்த்துக் கொடுங்க..

பேண்ட் பாக்கெட்டுக்குள் கைவிட்டு பத்து ரூபாயை நீட்டினான் ராஜன்.

திணித்துக் கொண்டான்.

பைக்கில் பரவி மேடான வொர்க் ஷாப் கடந்து சாலைக்கு வந்து

எங்கய்யா ட்ராப் பண்றது?

இறக்கி விட்டுடுங்க சார். பஸ் போயிடறேன்

சொல்ல- பைக்கை விரட்டி

இறக்கி விட்டு விட்டு தன் வீட்டை திரும்பினான் ராஜன். மனசுக்குள்

... சாப்பிடாமல் காத்திட்டிருப்பா

வேகமாய் பறத்தினான் ராஜன்.

உன் புருஷன் போலீஸ் ரதீஷ் கிண்டலாய் கேட்க -

முகத்தோடு தலையாட்டினாள்

சிங்கத்தோட குகைக்குள்ளே சொல்லு

விழுங்கி அவனைப் பார்த்தாள், கர்ப்பம் மெலிதாய் புரண்டது.

இருக்கு முழுகாமே அவன் கேட்க அவள்

மாட்டியா?

நாற்காலியை நகர்த்திப்

போட்டாள்.

ரதீஷ் அந்த நீலநிற பாலிமர் நாற்காலியில் உடகார்ந்து கொண்டு கால் மேல் கால் போட்டுக் கொண்டான்.

பதட்டமாய் நிறைய வியர்வை வாங்கி சொத சொதத்து போயிருந்த சூர்யா கேட்டாள்

ரதீஷ் இப்ப உனக்கு என்ன வேணும்?

நிமிர்ந்தான் ரதீஷ். தலையைச் சாய்த்து அவளை ஒரு கேலிபார்வை பார்த்தான்.

என்னமோ ஹோட்டலுக்கு வந்த கஸ்டமர்கிட்டே கேக்கற மாதிரி என்ன வேணும்னு கேக்கறியே? உன்னோட அவசரத்திற்காக பஸ்ஸை ஓட்டி ரெண்டு பேரைக் கொன்னு ஜெயிலுக்குப் போயிட்டு என் வாழ்க்கையையே பாழடிச்சுகிட்டு நிக்கறேன். அதைப்பத்தி ஏதாவது சொல்லேன்...

ரதீஷ்

சூர்யா ஜெயில்லே என்னோட பொழுது போக்கே என்ன தெரியுமா?

கேட்டு விட்டு ஷர்ட் பாக்கெட்டுக்குள் கைவிட்டான். கையை வெளியே எடுத்த போது விரல்கள் ஒரு அழுக்கான காகிதத்தைப் பற்றியிருந்தது.

புழக்கத்திருக்கும் ஐந்து ரூபாய் நோட்டைவிட மோசமான நிலையிருக்கும் அந்தக் காகிதத்தை சர்வ ஜாக்கிரதையாய்ப் பிரித்தான். முத்தான சூர்யாவின் கையெழுத்தில் எழுத்துக்கள் தெளிவாய் ஓடியிருந்தது.

எத்தனை தடவை படிச்சாலும் சலிக்காத இதைப் படிச்சுட்டே இருக்கறதுதான் ஜெயில்லே எனக்கு வேலை. நீ எனக்கு எழுதின ஒரே லவ் லெட்டர். ஒவ்வொரு வரியும் தேன் தடவின மாதிரி இனிப்பு.

ரதீஷ் அதெல்லாம் ஏதோ விவரம் தெரியாத வயசுல வேகத்தில் எழுதியது. அதை நீ பெரிசா நினைச்சுகிட்டு

அது உனக்கு சிறிய விஷயமா இருக்கு பட் எனக்கு? ஜெயில்லே இருந்த ஒவ்வொரு விநாடியும் நீ எனக்காக காத்திட்டிருப்பேங்கிற உணர்வில் எவ்வளவு சந்தோஷமாய் இருந்தேன். தெரியுமா... சூர்யா ஆனா நீ என்னை ஏமாத்திட்டே

தவிப்போடு கையைப் பிசைந்தாள் சூர்யா. பார்வை வாசலுக்கு போய்விட்டு வந்தது.

சரி ரதீஷ். இப்ப எனக்கு கல்யாணம் ஆயிடுச்சு என் மேல உனக்கு உண்மையாவே அன்பிருந்தா பேசாம ஒதுங்கிப் போறது தான் நல்லது.

ரதீஷ் சிரித்தான். என்ன சொன்னே... நான் ஒதுங்கிப் போயிடறதா.. சரியாய் போச்சு. அதெல்லாம் சினிமாலேயும், கதைகள்லேயும் எழுதற வசனம்.

ரதீஷ் என்னாலே உன்னோட வாழ்க்கை பாழாயிடுச்சுங்கறே பணம் கொஞ்சம் தர்றேன் அதை வச்சுட்டு ஏதும் பிஸ்னெஸ் பண்ணிட்டு சத்தமில்லாம ஒதுங்கிடேன் ப்ளீஸ். என்னோட வாழ்க்கையையும் நாசம் பண்ணிடாதே.

நான் கொஞ்சம் யோசிக்கணுமே...?

ரதீஷ் யோசிச்சு நேரத்தைக் கடத்திகிட்டிருக்காதே. ஒரு மணிக்கே வரவேண்டியவர் இன்னும் வரல்லே எந்த நிமிஷமும் வந்துடலாம். அவர் வந்துட்டா அநாவசியமாய் பிரச்னைகள் ஏற்படும்.

ஓஹோ இன்ஸ்பெக்டர் அய்யா இன்னும் வரல்லியா? அதான் வேர்த்துக் கொட்டறியா? சரி சொல்லு எவ்வளவு பணம் தருவே?

சட்டென சொன்னான்.

ஒரு அஞ்சாயிரம் தர்றேன். ரதீஷ்

ப்பூ.. புன்னகை. உதட்டில் ஏராளமான கே

அந்த பணத்தை வெச்சுகிட்டு கட வியாபாரம் பண்ணச் சொல்றியா சூர்யா?

ரதீஷ்...?

பின்னே? இந்தக் காலத்தில் அஞ்சாயிரம் எந் மூலைக்கு?

அவசரமாய்க் கேட்டாள்.

ரதீஷ்.. எவ்வளவு பணம் வேணும் நீ சொல்லிடு.

ட்வெண்ட்டி தவ்சன்ட் இருபதாயிரம்.

பீங்க்க்க்....

வீதியின் கார்னலில் கேட்ட பைக் ஹார்னு அதிர்ந்தவள் எப்படியோ தொலையட்டும் என்கி முடிவோடு தலையசைத்தாள்.

ரதீஷ் ராத்திரி ஏழு மணிக்கு வா. ரெடியா எடுத் வச்சிருக்கேன். அமெண்ட் அதிகம். ஓ சமயத்தில் தர முடியாது. இன்னிக்கு பத்தாயி தர்றேன். இன்னும் ஒரு வாரத்துல எப்படியாவ புரட்டி பாக்கியையும் தந்திடறேன்.... தொந்த பண்ணாம போயிடு....

கையெடுத்துக் கும்பிட்டாள். அவ மோவாயைத் தேய்த்தான்.

ப்ளீஸ் ரதீஷ்... எந்த விநாடியும் அவ வந்துடுவார்.

சரி சரி ரொம்பவும் தான் கும்பிடாதே போயிடறேன். சரியா ஏழுமணிக்கு வருவேன்.

வெகு நிதானமாய்க் கால் மேல் போட்டிருந் காலை எடுத்துவிட்டு நாற்காலியிலிருந்து எழுந்தா ரதீஷ். பீடிக்கட்டிலிருந்து ஒரு பீடியை எடுத் வாயில் பொருத்திக் கொண்டு மெல்ல நடந் போனான்.

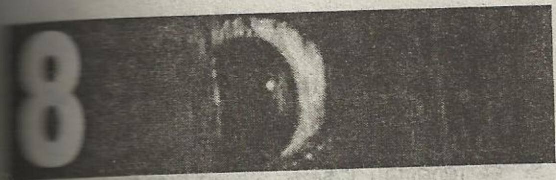

மூன்று மணி வெயில் பிய்த்து வாங்கியது. [illegible]லையை தொண்ணூறு டிகிரியில் திருப்பி சிவாஜி ரோட்டில் பைக்கை நுழைத்த போதே வீட்டு வாசல் கண்ணில் பட்டது ராஜனுக்கு.

காம்பவுண்ட் கேட்டைப் பிடித்தபடி சூர்யா நின்றிருந்தாள்.

லேசாய்க் கோபம் வந்தது.

புத்தியில்லாத என் சூர்யாவே உன் வயிற்றில் வளர்கிற என் மகனை இப்படி வெய்யிலில் வறுத்துக் கொண்டு நிற்கிறாயே இது நியாயமா?

ராஜனை பார்த்ததுமே காம்பவுண்ட் கேட்டை முழுசாய்த் திறந்து விட்டாள் சூர்யா.

விருட்டென்று உள்ளே நுழைந்து சுவரோரமாய் நிறுத்தி ஸ்டாண்ட் இட்டான் திரும்பியவனைப் பார்த்து- கேட்டாள்.

என்னங்க இவ்வளவு நேரங்கழிச்சு வர்றீங்க?

பார்க்கறது போலீஸ் உத்யோகம். இதுல நேரமாவது ஒண்ணாவது.

கேட்டவனை நிமிர்ந்து பார்த்த சூர்யா திடுக்கிட்டாள். கோபத்தோடு நடந்து வந்தான்.

என்னங்க கோபமா?

ஒன்றும் பேசாமல் உள்ளே நடந்து போனவனைப் பதட்டத்தோடு பின் தொடர்ந்தாள். தோளைப் பற்றினாள்.

எங்க கேக்றேனில்லே

திரும்பி நின்று வெடித்தான் கோபத்தில்

நீ பண்ணினது சரியா சூர்யா?

பயத்தில் - எச்சில் விழுங்கினாள் சூர்யா.

என்னங்க பண்ணினேன்.?

என்னையே கேளு, கொஞ்சமாச்சும் உனக்கு மூளையிருந்தா இப்படி வந்து வெயில்லே நிப்பியா? வயித்துப் பிள்ளைக்கு வேர்த்து கொட்டாது?

சிரித்தாள் சூர்யா. நிம்மதியாய் சுவாசம் வந்தது.

அடுத்த வாரம் சீமந்தம் நீ என்னடான்னா கொஞ்சங்கூட உடம்பைப் பத்தின அக்கறையே இல்லாம வேர்க்கச் வேர்க்க வெய்யிலில் நின்னுடிருக்கே.

மணி மூணாச்சே உங்களைக் காணோமேன்னு தான் பார்த்து நின்னுட்டிருந்தேன்.

அதான் நானும் பறந்தடிச்சுட்டு வந்தேன்.

கேட்டபடியே அவளை நெருங்கினான். கையை வளைத்து அவளை இழுக்க திமிறி விலகினாள்.

உஷ். ஜுனியர் ஏதோ சொல்ற சத்தம் கேட்குது வயிற்றைக் தடவி சொன்னாள்.

அதெல்லாம் அவன் கண்டுக்க மாட்டான் அவன் அப்பா பிள்ளை

மறுபடியும் நெருங்கியவனைப் பார்த்து சாப்பாடு எடுத்து வைக்கிறேன்.

யூனிபார்மை கழட்டிட்டு வாங்க. உங்க விளையாட்டையெல்லாம் ராத்திரி வெச்சுக்கலாம்

சொல்லி சூர்யா பதிலுக்குக் காத்திருக்காமல் சமையலறைக்குள் புகுந்தாள். டைனிங் டேபிள் மேல் தட்டுக்களைப் பரப்பினாள். குக்கர் மூடியை திறக்க-சாப்பாடு மல்லிகையாய் ஆவி பறக்க சிரித்தது. தட்டில் போடப் போட- லுங்கி பனியனில் வந்தான் ராஜன்.

முகம் கழுவின ஈரத்தைத் துடைத்தபடியே நாற்காலியில் உட்கார்ந்தான்.

என்ன சாம்பார் இன்னிக்கு?

சாதம் பிசைந்தபடியே கேட்டான். கத்திரிக்காயைப் பொறுக்கி தட்டில் வைத்து, இந்த சாம்பார்தான் என்றாள்.

மென்று கொண்டே கேட்டான் ராஜன்.

நான் சொல்ற காயெல்லாம் போட்டுப் பண்ணமாட்டியே?

முறைப்போடு கரண்டியைக் காட்டி மிரட்டினாள் சூர்யா.

பேசாம சாப்பிடுங்க.

சரி சரி விளாசிடாதே

இப்ப சொல்லுங்க ஏன் லேட்டு?

அதையேன் கேக்கற ஒரு கள்ளச்சாராய கேஸ் இப்பதான் ஒரு மணிக்கு மாட்டிடுச்சு புடிச்ச நாலு பேத்தி உள்ளே தள்ளிட்டு வந்தேன். இந்த பெரிய மனுஷனெல்லாம் திருந்தினாதான் ஊர் உருப்படும்னு நினைக்கிறேன்.

சூர்யா புரியாமல் அவனைப் பார்த்தாள்.

கள்ளச்சாராயக் கேஸ்ங்கறீங்க. பெரிய மனுஷனெல்லாம் திருந்தனுங்கறிங்க. சம்பந்தா சம்பந்தமில்லாம பேசற மாதிரி இருக்கே?

அதில்லே சூர்யா மருது குருப்ஸ் சேர்மன் மருதாசலம் இருக்காரே அவரோட ஆளுங்கதான் கள்ள சாராயக் கேஸில் மாட்டினவங்க அவங்களை விட்டு விடச்சொல்லி அவர் போன் பண்ணினார்.

அந்த மருதாசலமா? நிறைய டிரெஸ்ட்டெல்லாம் வச்சு ஸ்கூல் நடத்துகிறாரே நல்ல காரியமெல்லாம் நிறைய பண்றாரே.

அவரேதான். நான் தீர்மானமா சொல்லிட்டேன்.

தப்பு பண்ணிவங்க யாராயிருந்தாலும் சரி என்கிட்டே தப்பிக்க முடியாதுன்னு அடிச்சு சொல்லிட்டேன்.

கொஞ்சமாய்த் துணுக்குற்ற சூர்யா அதை ஜீர்ணித்தவளாய் சொன்னாள்.

நீங்க சொன்னது சரிதான். ரசம் விட்டுக்கங்க

ரசத்தை நகர்த்தி வைத்தாள்.

வேண்டாம் தயிர் எடு.

ஐந்து நிமிஷங்களில் கை கழுவினான். உள்ளறைக்குள் நுழைந்து மறுபடியும் வெளியே வந்தபோது யுனிபார்முக்குள் புகுந்திருந்தான். கால்களை ஷூக்குள் பொருத்திக் கொண்டு கையிலெடுத்த தொப்பியோடு வாசலுக்கு வர பின்னாலேயே சூர்யாவும் வந்தாள்.

சுவரோரம் வாசலில் டிசம்பர் கனகாம்பரச் செடிகள் ஏகத்துக்கு வளர்ந்து கிடந்தது. கவனித்து நாளாகியிருக்க, புல்கள் ஆங்காங்கே முளைத்திருந்தது. நடுநடுவே பார்த்தீனிய செடிகள்

சூர்யா கடப்பாரை மணவெட்டியெல்லாம் ஸ்டோர் ரூமலேதானே கிடக்குது?

ஆமாங்க ஏன்?

புல்லு, செடியெல்லாம் நெறைய வளர்ந்து ஒரே அசிங்கமா இருக்கு, உனக்கு வேற அடுத்தவாரம் சீமந்தமாச்சு. ஊரு ஜனம் எல்லாம் வந்தா பார்க்க நல்லாயிருக்காது. சண்டே க்ளீன் பண்ணிடலாம் எனக்கு கொஞ்சம் ஞாபகப்படுத்து.

சொல்லிக் கொண்டே பைக்கில் பரவினவன் கிக்கரை உதைவிட ஸ்டார்ட் ஆகிக் கொண்டது சத்தம் போட்டு சொன்னான்.

ராத்திரி எட்டரைக்கு டிபன் ரெடி பண்ணி வைச்சுடு. வந்ததுமே சாப்பிட்டு அவனை ரோட்டுக்கு போகணும் கருமத்தம்பட்டியில் வா செக்கிங்.

சரிங்க. எட்டு மணிக்கெல்லாம் டிபன் ரெடி பண்ணி வச்சிடறேன்.

வரட்டா?

சரிங்க-காதில் விழுந்த ஜிமிக்கிகள் வேகமாய் அசைந்தது.

வரட்டா

என்னது சும்மா சும்மா வரட்டா, வரட்டான்னுட்டு? சிரித்தபடியே சொன்னாள்.

ரெண்டாவது தடவை சொன்னது ஜூனியர்ட்டே மாத்திரம்.

சூர்யா சிரிக்க-ஜிவ்வென நகர்ந்து காம்பவுண்டைக் கடந்து சாலையில் பரவி மறைந்தான்.

இருட்டையும், வெளிச்சத்தையும் சமவிகிதத்தில் கலந்து பூமிக்கு வானம் விநியோகிக்கும் சாயந்தர நேரம். மரங்களில் பட்சி சங்கங்களில் இரைச்சல். தெருவோர மின் விளக்குகள் கண் சிமிட்ட நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன.

சூர்யா நெற்றியில் சின்னதாய் குங்குமத்தை வைத்து அலங்கார அத்தியாயத்தை முடித்துக் கொண்டாள். கண்ணாடியை விட்டு அகன்றாள். பூஜை அறைக்குள் நுழைந்து விளக்கேற்றி வர இருக்கும் ரதீஷைப் பிரச்னையின்றி சமாளிக்க கடவுளிடம் ஸ்பெஷலாய் வேண்டிக் கொண்டாள்.

மறுபடியும் ஹாலுக்கு வந்து பக்கத்து அறை பீரோவைத் திறந்து உள் லாக்கரை விடுவித்து அதிலிருந்த இருந்த தொகையை சரிபார்த்தாள்.

நெஞ்சு படபடத்தது.

திடீரென்று அவர் கேட்டால் என்ன சொல்வே

ஓட்டு மொத்தமாய் ஒரு பத்தாயிரம் போ ஓட்டை விழுந்திருப்பதை - இவ்வளவு பெரி பூசணியை - எந்தச் சோற்றில் மறைப்பது?

கடவுளே அவர் ஞாபகம் இதில் விழாதவ பிழைத்தேன்.

மனம் நிலைகொள்ளாமல் அல்லாடி வயிற்றுக்குள் திகில் ஒரு கெட்டியான வஸ்து மா உருண்டது.

டீபாயில் கிடந்த புத்தகத்தை எடுத் விரித்தாள். அதில் லயிக்காமல் படபடவெ பக்கங்களை புரட்டி புத்தகத்தை மூடி மீண்டு டீபாயிலேயே போட்டாள்.

பூஜை அறையில் கிடக்கும் சுந்தர் சஷ்டி கவ புத்தகம் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. அதையாவ படிக்கலாம். எழுந்து நடந்து போனபோது-

காலிங் பெல் அலறியது.

திரும்பி ஹாலுக்கே வந்தாள். வராந்தாவுக்கு நுழைந்து கதவைப் பிளக்க காலையில் காட் அதே சிரிப்போடு ரதீஷ். மைனஸ்தாடி, நீ சட்டையும் நீல ஜீன்ஸும் அணிந்திருந்தா தலைக்கு எண்ணெய் போட்டு சீவியிருந்தான்.

கரெக்டா வந்துட்டேன் இல்லே?

சூர்யா ஒன்றும் பேசாமல் வழிவிட்டாள். நகர் உள்ளே வந்த ரதீஷ் மறுபடியும் சிரிப்பைக் கா கேட்டான்.

பழகின தோஷத்துக்காவது வான்னு சொல் கூடாதா சூர்யா? கேட்டுக் கொண்டே ஹாலு வந்தான். சோபாவின் மேல் தன்னை கிடத் கொண்டு ஒரு புன்னகையோடு சூர்யாவை பார்த்தான்.

நீ உக்காருன்னு சொல்லாமலே

உட்கார்ந்துட்டேன்....

சூர்யா என்ன சொல்வதெனத் தெரியாமல் ஜன்னலோரம் வந்து நின்று கொண்டாள். மறுபடியும் அவனே பேசினான்.

கடந்த காலக் காதலன் என்கிற நெருக்கமான உறவில் இருக்கும் நான் பார்மாலிடிஸெல்லாம் பார்த்துக்கிட்டு இருக்கக் கூடாதுங்கறே? ஆமா வந்தது வந்ததிலேர்ந்து நானே பேசிக்கிட்டிக்கேன். நீ ஒரு வார்த்தை பேச மாட்டேங்கறே?

பேசினாள்.

ஒரு நிமிஷம் வெயிட் பண்ணு ரதீஷ். உள்ளே போய் பணம் எடுத்திட்டு வர்றேன். உனக்கு வேண்டியது பணம்தானே?

சொன்னதும் மறுத்தான்.

நோ சூர்யா நீ என்னை அவ்வளவு மோசமான ஆளா ட்ரீட் பண்ண வேண்டாம்.

வெறுப்பாய் சூர்யா அவனை ஏறிட்டாள்.

தொடர்ந்து ரதீஷ் அதே புன்னகையோடு பேசினான்.

வெறும் பணம் மட்டும்தான் என் குறிக்கோளா என்ன?

கேட்டதுமே சூர்யா அதிர்ந்து நிமிர்ந்தாள். இருதயத்துடிப்பு எகிறியது.

ச்சேச்சே தப்பா புரிஞ்சுகிட்டு பயந்துக்க வேண்டாம். பணம் கேக்கறது ஏதோ என் வயத்துப் பாட்டுக்கு வர்ற பணத்தை வாங்கிக்கறேன். பக்கமா கேட்டா ஏதோ தொழில் ரீதியா நான் பிளாக் மெயில் பண்றாப்படி இருக்கும். ஜஸ்ட் ஒரு ஜாலி லைட்டா டிஃபன் ... கொஞ்ச நேரம் உன் கூட பேசிட்டு.. போகத்தான் உண்மையிலேயே எனக்கு ஆசை.

ரதீஷ் இப்ப என்ன வேணும்கிறே?

எத்தனை தடவை திரும்பத் திரும்ப சொல்றது
இப்ப கா:.பி வேணும்? அப்புறமா பணம் வேணு
எரிச்சலோடு கிச்சனை நோக்கி நடந்தாள் சூர்யா

பாவி நீ உருப்படமாட்டே. மனசுக்குள் திட்
கொண்டே கிச்சனுக்கு நுழைந்தான்.

அடுப்பு எல்.பி.ஜியை எரியவிட்டு மேலே நீ
நிரம்பின பாத்திரத்தை வைத்துவிட்டு சூர்யா
திரும்பினபோது-

திடுக்கிட்டாள்.

கிச்சன் வாசலில் ரதீஷ்...

எ... என்ன இங்கேயே வந்துட்டே...?

வீடு எப்படி. வசதி எப்படின்னு பார்க்கலாம்னு
தான் அப்படியே எந்திரிச்சு வந்தேன் தப்பா சூர்யா

கேட்டுவிட்டு நுழைந்தான் கிச்சனுக்கு
எல்.பி.ஜி. ஸ்டவ்வை சுண்டிவிட்டுப் பார்த்தான்.

குக்-வெல். ஸ்டவ்வா?

ம்....

ஸில்வர் கோட்ட வாங்கியிருக்கே. பிரி
லைட்டர் தந்திருப்பாங்களே...?

ம்..

ஓ... இங்கே மாட்டி வச்சிருக்கியா? பாத்தி
அது இது எல்லாமே ரொம்ப நீட்டா அந்த இடத்தி
பளிச்சுன்னு வச்சிருக்கே. நான் செலக்ட் பண்ண
சூர்யா இல்லை. சோடை போவாளா என்ன
நான் மட்டும் ஜெயிலுக்கு போகா
இருந்திருந்தா....

கொதித்த நீரில் காபிபொடியையும், சர்க்கரை
போட்டுக் கலக்கி பக்கத்து ஸ்டாண்டிலிருந்
தட்டை எடுத்து மூடி வைத்தாள்.

கிரைண்டர், மிக்ஸி, ஹீட்டர், காலை
கேட்டுட்டுப் போனா உடனே சாயங்கா
பத்தாயிரம். நல்ல வாழ்க்கை தான்.

ப் கொயட் ரதீஷ், இந்த டீஸிங் வேண்டாம்.
இந்த பத்தாயிரத்தால் என்ன பிரச்சனை எப்படி
வெடிக்கும்னு எவ்வளவு தூரம் பயந்துட்டிருக்கேன்
தெரியுமா...? அடுத்த வாரத்துக்குள்ள மறுபடியும்
ஒரு பத்தாயிரத்துக்கு எங்கே போறது? என்ன
சொல்லி... வாங்குறதுன்னு தவிச்சிட்டிருக்கேன்?

சிரித்தான் ரதீஷ்.

அதான் சூர்யா லை:.ப்ல பிரச்னைகள்
இருந்தாத்தான் அது லை:.ப். நான் பாட்டுக்கு பஸ்
ஓட்டிக்கிட்டே இருந்திருந்தா இந்த நிமிஷமும்
ஏதோவொரு ரூட்டில் ஸ்டியரிங்கை
பிடிச்சக்கிட்டுதான் இருந்திருப்பேன் பட், நீ தினமும்
என் பஸ்ஸில் ஏறணும் சிரிப்போடு பார்க்கணும்.
பேசணும்.. என் மனசுக்குள்ளே சதா
நினைக்கணும்... கடைசியா ஒரு லவ் லெட்டர் கூட
கொடுக்கணும். அதோட முடிஞ்ச போயிடலையே?
உன்னாலே ஒருமோசமான ஆக்சிடெண்ட் நடந்து
நான் ஜெயிலுக்குப் போகணும். இப்படி திருப்பி
வந்து உன்கிட்ட பத்தாயிரம் வாங்கணும்.?

பாலில் கா:.பியை கலந்தாள் சூர்யா..
மனசுக்குள் பிரளயம். ரதீஷ் தொடர்ந்து பேசினான்.

வாழ்க்கைங்கிறதே ஒரு வியாபாரம் மாதிரிதான்
சூர்யா. நான் நஷ்டப்பட்டேன். நீ இப்போ லாபத்துல
இருக்கே. உன்னோட சந்தோஷம் கெடாமே
இருக்கணும்னா நீ எவ்வள வேணும்னாலும் பணம்
தரணுமே.

முன் ஹாலுக்கு வா ரதீஷ்.

பரவால்லே இப்படியே கொடு

சூர்யாவின் கையிருந்த கா:.பியை வாங்கிக்
கொண்டான்.

உனக்கு?

அவனை ஒரு நெருப்புப் பார்வை பார்த்தாள்.

எனக்கு வேண்டாம்?

பார்த்தியா, அதையும், இதையும் கலந்து கன்...
ப்யூஸ் பண்ணிக்கக் கூடாது. வழக்கமா நடக்கறது
அது பாட்டுக்கு நடத்திட்டு இருக்கணும். குடி

அமிலம் பட்ட தினுசில் எரிச்சல் சூர்யாவுக்கும்
கிளம்பி மௌனமாய் அடங்கிப் போனது
குழந்தையையும் கிள்ளுகிறான். தொட்டிலையும்
ஆட்டுகிறான்.

அவன் சொன்னதற்காக அரைடம்ளரை
காப்பியால் நிரப்பிக் கொண்டு முன்னறைக்கு
நடந்தாள்.

காலைல ஸ்வீட் பண்ணச் சொன்னேனே
பண்ணி வைக்கல்லே?

திடுக்கிடலோடு நிமிர்ந்தாள்.

பண்ணலை? கேட்டான்.

இ....இல்லை,

மறுபடியும் சிரித்தான்.

நானென்ன கொலைகாரனா
கொள்ளைக்காரனா? ஏன் இப்படி பயந்து நடுங்கறே
சூர்யா? பண்ணலைன்னா பண்ணலைன்னு
சொல்ல என்ன பயம்?

வந்து இப்ப செஞ்சு தரட்டா?

ச்சேச்சே அல்பம் ஆஃப்டர் ஆல் சுவீட்டைக்கூட
ப்ளாக் மெயில் பண்ணித்தான் வாங்கணுமா
என்ன? ஏதோபிரியத்துக்காக பிரியத்துக்குரியவள்
கிட்டே கேட்டேன்.

பட் நான் உன் பிரியத்துக்குரியவன்
இல்லேங்கறதை சொல்லாம. சொல்லியிருக்கே.

ர...தீ...ஷ்... அவரு வேற வந்துட்டாரு
பதட்டத்தில மறந்துட்டேன்.

சோபாவை ஒரு சின்னத்தட்டு தட்டினான்.

அப்போ... நான் பிரியத்துக்குரியவன் தானா

சந்தர்ப்பம் கிடைக்காமதத்தான் நீ ஸ்வீட்
பண்ணலை இல்லையா?

சூர்யா பதிலொன்றும் போசமல்-காலியான காப்பி
டம்ளரை எடுத்துக் கொண்டு உள்ளே போய்ப்
போட்டு விட்டு மறுபடியும் வந்தாள்.

ஹாலில் அவன் இல்லை.

பக்கெனத் திரும்பிப் பார்க்க....

ரதீஷ் ராஜனின் அறைக்குள் இருந்தான். அறை
வாசலுக்கு வெளியே எட்டிப் பார்த்துவிட்டு
கேட்டான்.

உன் புருஷனோட ரூமா...?

ஆமா... எதையும் கலைச்சுடாதே... கோபம்
வந்துடும்.

திரும்பினான். எழுந்தான்.

உனக்கா...? இல்லை அவர்க்கா?

அவருக்கு

புன்னகைத்துவிட்டு அறை முழுக்க
நடைபோட்டான் ஜன்னல் திரையை விலக்கிப்
பார்த்தான். வெளியே இருட்டு ஒட்டியிருந்தது.
திரும்பினவன் கண்ணில் புத்தக செல்ஃப் பட்டது.

எண்பத்தி ஐந்து டிகிரி சாய்மானத்தோடு
வரிசையாய்ப் புத்தகங்கள்.

கீழே இருந்த கப்போர்டின் குமிழைத் பிடித்துப்
பார்த்தான்.

வேண்டாம் ரதீஷ் அதையெல்லாம் திறக்க
வேண்டாம். அறை வாசலிலிருந்தே கத்தினாள்
சூர்யா.

திரும்பி நின்று சிரித்தான்.

இந்தக் குமிழ் நல்லா இருக்கேன்னு பிடிச்சுப்
பார்த்தேன். நீ திறக்க வேண்டாம். திறக்க
வேண்டாம்னு.. சத்தம் போட்டு என்னோட

ஆசையைத் தூண்டி விட்டுட்டே என்ன தூ
இருக்கு பார்க்கிறேனே.

குமிழின் விசையைப் பிரயோகிக்க ட்ட்ரப்ப் பெ
கப்போட் திறந்து கொண்டு சிரித்தது. உள்ளே
விஸ்கி வகையாறக்கள்.

ஓ குடிப்பாரா அவரு.

தலையசைத்தாள்.

எப்பாவாச்சும்? ப்ளீஸ்... ரதீஷ் அதை மூடி
வாயேன்.

அங்கேயே நின்று அதுகளையே பார்த்தான்
ரதீஷ்.

பார்க்கப் பார்க்க எச்சி ஊறுது சூர்யா. ஒரு
பெக் அடிச்சுக்கிறேன்.

வேண்டாம் ரதீஷ் அவருக்கு தெரிஞ்சுடும்.

கைக்கு எட்டின எதுவுமே முக்கியமா நீ -
வாய்க்கு எட்டாம இருக்கிற எனக்கு ஜஸ்ட் இந்த
பாட்டிலாவது வாய்க்கும் எட்டட்டுமே. உனக்கு
தெரியாதோ? விஸ்கின்னா எனக்கு உயிர் சூர்யா.

ரதீஷ் வேண்டாம். ப்ளீஸ்

அவள் சொல்லச் சொல்ல ஒரு பிளாக் அண்ட்
ஒயிட் பாட்டிலை வரிசையிலிருந்து உருவி
எடுத்தான். கப்போட் முழுக்கக் கைவைத்துத்
தேடினான்.

வேண்டாம் ரதீஷ்.

எங்க மெஷரரைக் காணோம்?

வச்சுடு ரதீஷ் மெஷர் இல்லை. உனக்கு
பணம் தர்றேன். எங்காவது போய்க் குடிச்சுக்கோ
ப்ளீஸ்

நோ. தலையாட்டினான் இது ரொம்ப உயர்ந்த
ஜாதி சூர்யா வெளியே கிடைக்காது இங்கே
கிடைச்சிருக்கு. ஒரே ஒரு பெக்.

பாட்டிலின் கழுத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு
வேகத்தோடு டேபிளை அடைந்தான்.

பாட்டிலின் மூடியை ப்ளக் கென்று திருகி
எடுத்தான்.

ப்ளீஸ் ரதீஷ்... வேண்டாம்.

அலட்சியமாய் வாயில் கவிழ்த்தான். ஒரு மிடறு
விழுங்கி விட்டு புன்னகை மிளிரி அவளைப்
பார்த்தான். உள்ளிருந்து சுறுசுறுவென்று கிளம்பிய
சுவாசத்தை ஹப்பா என்று சொல்லி சப்புக்
கொண்டியவன் - பாட்டிலைக் கவிழ்த்து
மடமடவென்று .. வாய்க்குள் ஊற்றினான் சூர்யா
கைகளை ஆட்டி மறுக்க...

நிமிர்ந்த ரதீஷ் அறை வாசலில் கலவரத்தோடு
நின்றிருந்த சூர்யா புது மலர்ச்சியில் தெரிந்தாள்.
சட்டென பழைய சூர்யாவாய்த் தெரிந்தாள்.
கண்களுக்குள் சரசரவென்று ஒரு பரவசம்
குந்தது.

ரதீஷ் பணம் எடுத்துத் தரேன். நீ மொதல்ல
புறப்படு.

அவன் தீவிரமாக குடிப்பில் இருந்தான். பாதி
பாட்டிலை முடித்து விட்டு நிமிர்ந்தான் போதை
அதற்குள் அவனுடைய மூளையைத்
தொட்டிருந்தது. குழறினான்.

பணமா... நீ எதுக்குத் தரணும்?

புரியாமல் அவனைப் பார்த்தாள்.

வேண்டவே வேண்டாம்.... எனக்கு அந்தப்
பணம் கஷ்டப்பட்டு நீ தர்ற பணம் வேண்டவே
வேண்டாம் சூர்யா.

குடிபோதை தலைக்கேறி உளறுகிறானா?

ரதீஷ் உனக்கு பணம் வேண்டாமா?

வேண்டாம் சூர்யா...

பிசினஸ் தொடங்க பணம் வேணும்ன்னு

சொன்னே...?

இப்ப எனக்கு பணம் வேண்டாம். பின்னே

நீ வேணும்...

ர...தீ...ஷ்....

நீ முன்னைக்கு இப்ப ரொம்ப அழகாயிருக்கே சூர்யா.

ரதீஷ்..

பயப்படாதே சூர்யா... ஒரு மணி நேரம் போதும்... பெட்ரூம் எந்தப்பக்கம்?

குப் பென வேர்த்துக் கொட்டினாள் சூர்யா

அதிர்ச்சியோடு ர..தீ...ஷ். என்று பின் வாங்கினாள்.

ஈஸி ஸால்வ்மெண்ட் சூர்யா... பிடிவாதம் பிடிக்காமே ஒத்துழைச்சுடு..

எட்டி அவர் கையைப் பிடித்ததும் உதறினாள். டேய் விடுடா ராஸ்கல்...

மரியாதையைக் குறைச்சுட்டா நான் விடுட்டுற... வேன்னா பார்க்கறியா?

கதவை நோக்கிப் பாய்ந்தவளை நாலே எட்டில் இடறி விட்டான். தடுமாறி விழுந்தசூர்யா எழப்போனபோது-தோள்களை இரு கைகளாலும் அழுத்தித் தள்ளினான். நிலைகுலைந்து விழுந்தவளை ஒரு கோணல் சிரிப்போடு நெருங்கினான் ரதீஷ்.

ரதீஷ்... வேண்டாம்... சொன்னாக் கேளு... ஆவேசமாய்த் தள்ளிவிட்டு அவன் தடுமாறும் விநாடியில் தப தப வென்று எழுந்து ஓடினாள்.

சமாளித்து ரதீஷ் எழுந்தபோது குப் பென இருள் அப்பியது அறைக்குள்.

கரண்ட் கட்டா...?

இல்லை படக்கென்ற அந்த சப்தம் ... மெயின்

ஸ்விட்சை ஆ:ப் செய்திருக்கிறாள்.

சூர்யா தடுமாறி இருட்டுக்குள் அவளைத் துழாவினான். கண்களை யாரோ பொத்திக் கொண்ட மாதிரி இருட்டு. முதலில் மெயின் ஸ்விட்ச் போர்டைத் தேடவேண்டும். இந்த வீட்டில் எங்கே பார்த்தேன்.

தட்டுத்தடுமாறி நடந்த போது-

எதுவோ மெத்தென்று மோத-

சட்டெனத் திரும்பி கைகளை வீசினான். கனமான இருட்டுக்குள்... எதுவோ அல்ல. சூர்யா மூச்சு வாங்கும் சூர்யாவின் தோள்பட்டை அவன் கையில் பட்டது.

அலற வாயெடுத்த சூர்யா மூச்சை அடக்கிக் கொண்டு விலகி பின் கட்டுக்கு ஓடினாள்.

பின் கட்டுக்கு வெளியே அமாவாசை இரவு வானத்துக்கு சந்திரனைத் தராமல் கருமைப் படுத்தியிருந்தது. இருட்டில் யோசித்தப்படியே நின்றாள்.

என்ன செய்யலாம்? மூளை பரபரவென்று யோசித்தது.

பார்வை அலைய-காம்பவுண்டோர விறகுக் குவியலிலிருந்து ஒரு நீளமான கட்டையை எடுத்தாள். கை வலித்தது.

இரும்பாய் கனக்கும் உருட்டுக்கட்டை

சூர்யா உருட்டுக்கட்டையை கையில் ஏந்திக்கொண்டு - மறுபடியும் வீட்டிற்குள் நுழைந்து ஹாலுக்கு வந்தபோது- தீக்குச்சியின் உரசல் சத்தம். சார்க்.

சத்தம் கேட்ட பக்கம் தலையைத் திருப்பினான். ஹாலின் ஓரத்தில் லேசாய் ஒரு வெளிச்சம். ரதீஷ் உரசின தீக்குச்சியோடு சுற்றும் முற்றும் பார்த்தபடி நின்றிருந்தான்.

சூர்யாவைத் தேடிக்கொண்டு சுற்றும் [illegible]
பார்த்தபடி-அலைந்தவனை பின்பக்க[illegible]
நிதானமாய் நெருங்கினாள் சூர்யா அவன் [illegible]
பெருமூச்சில் அவன் சட்டென்று கனைய-

தலையைத் திருப்பினவனைக் குறி [illegible]
ஓங்கினாள் விறகுக்கட்டையை

தத்த்த்ட்ட்ட்

மண்டையின் மையத்தில் ஆ[illegible]
இறக்கினாள் ஒரு அலறல் இல்லாமல் [illegible]
சத்தமில்லாமல் இருட்டுக்குள் மடங்கினான் [illegible]
ஒரு நிமிட நேரத்துக்குப்பின் நிதானத்துக்கு [illegible]
சூர்யா பதைபதைப்பு அடங்கிப் [illegible]
கையிலிருந்த கட்டையைக் கீழே போட்டாள்.

மெயின் ஸ்விட்சை நோக்கி நடந்தாள்.

நிச்சயம் மயங்கிக் கிடப்பான்.

கடவுளே நேரம் வேறு ஓடிக் கொண்டிருக்கிற[illegible]
எப்படி இவனை அப்புறப்படுத்த? மெயினை [illegible]
தூக்கிவிட்டதும் பட்டென்று சர்க்யூட் [illegible]
விளக்குகள் உயிர் பெற்ற பளீரிட்டன.

மீண்டும் ஹாலுக்கு வந்த சூர்யா- [illegible]
பூராவும் உறைந்து போனாள்.

ரதீஷின் கண்கள் திறந்த நிலையில் [illegible]
வெறிக்க-

கடைசி நேர உக்கிரம் முகத்தில் [illegible]
உறைந்து போயிருக்க-

தலை ரத்த அபிஷேகம் வாங்கியிரு[illegible]
மல்லாந்து கிடந்தான்.

நெருங்கிப் போய் குனிந்து மூக்கில் [illegible]
வைத்துப் பார்த்தள் - உடல் நடுங்கி-

குபீரென்று வியர்த்தாள். இதயத் [illegible]
படபடத்தது.

ரதீஷ் செத்துப் போயிருந்தான்.

[illegible]தோடு ஹாலுக்கு கடிகாரத்தைப் பார்த்தாள்
[illegible]

[illegible] எட்டை நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது.

[illegible] அவர் எந்த நிமிஷமும் வரலாம்.
[illegible]... இவனை என்ன செய்ய எப்படி?
[illegible] தெரியாமல்?

[illegible] யோசித்துக் கொண்டிருக்கும்போதே-

[illegible] தட தட பைக் சத்தம் கேட்க-
[illegible] சிறிது நேரத்தில் வாசலில் காலிங் பெல்
[illegible]து.

[illegible] வந்துவிட்டாரா?

[illegible] என்ன பண்ணப் போகிறேன்?

[illegible] படபடப்போடு ரதீஷின் காலைப் பிடித்து
[illegible]ன்று இழுத்துப் போனாள். ஹாலைக்
[illegible] ஸ்டோர் ரூம் வாசலுக்கு வந்த ரதீஷ்சை
[illegible] சத்தம் வராமல் ஸ்டோர் ரூமின் தாளை
[illegible]ள். ஓசையில்லாமல் ஸ்டோர் கதவை
[illegible] வைத்த விநாடி

[illegible]... கிரீ...கிர்... காலிங்பெல் தொடர்ந்து
[illegible]

[illegible]ம் அவசரமாய் ரதீஷின் காலைப் பற்றி
[illegible] வாங்க இழுத்துப் போய் ஸ்டோர் ரூமின்
[illegible] ஒரு மூலையில் தள்ளி விட்டாள்.

[illegible] வந்து பழையபடி கதவை சாத்திய
[illegible] ஹாலுக்கு வந்தாள்.

[illegible] அடிவாங்கின இடத்திலிருந்து ரத்தத் திட்டு
[illegible] போட்டுப் போயிருந்தது.

[illegible] தடதடக்க கிச்சனுக்கு ஓடிப்போய்
[illegible] துணியையும் பாத்திரத்தில் நீரையும்
[illegible] கொண்டு ஒரு அவசர வழிப்பு ஸ்டோர்
[illegible] வழித்துவிட்டு- நீரை பின்வாசலில்
[illegible]தோடு இறைத்த கையோடு சப்தம்

கொடுத்தாள்.

இதோ வரேங்க நெஞ்சு தடதடக்க... உடம் முழுவதும் வெள்ளமாய் வியர்வை.

ஓடிப்போய்க் கதவைத் திறந்தாள். ஆ வாசலின்றும் நகர்ந்து கொண்டிருக்க-

அரவிந்த் ஒரு சின்ன சூட்கே நின்றிருந்தாள்.

மெலிசான பிரேம் போட்ட பவர் கி மூக்கைக் கவ்வியிருக்கும் குண்டு முகம்-

அலை அலையாய்க் கிராப்-போட்டி கருப்புப் பேண்டிற்குள் வெள்ளை கலந்த க போட்ட ஷர்ட்டை இன் செய்திருந்தான். உத பாச சிரிப்பு

அ... அண்ணா எப்ப வந்தே?

அவளை விலக்கி உள்ளே வந்தான்.

ஆபீஸ் வேலையா வந்தேன். அப்படி உன்னைப் பார்த்துட்டுப் போகலாம்னுட்டு. ஆ உள்ளார என்ன பண்ணிட்டிருந்தே? கா பெல்லை அமுத்தி அமுத்தி கட்டை விரலே கா கட்டிப் போய்ச்சு.

பின்னாடி இருந்தேனா அதுதான் பே திணறினாள். அவளை மேலிருந்து கீழே பா அரவிந்த் என்னது என்னவோ மாதிரி இருக் ஏன் இப்படி வேர்த்து வழியறே?

தலையை அவசரமாய் ஆட்டினாள்.

இ...இல்லையேண்ணா வேலை அதி அதனால்தான்....

அப்படியா? என்ன வேலை பண்ணிட்டிருந் கோழி அறுத்திட்டிருந்தியா?

அவளை ஆழமாய் ஒரு பார்வை பார் அரவிந்த் கேட்டான்.

கோழியா?... அவள் குழம்ப-

ன்னே? நெத்தி, கையிலே எல்லாம் ரத்தமா சிருக்கு? என்றான் அரவிந்த்.

டென அப்போதுதான் தன்னையே பார்த்த அதிர்ந்தாள்.

அங்கங்கே தன் மேலேயே ரத்தப் பொட்டுக்கள்.. வின் முகம் என்னவோ போல் மாற - விழிகள் குத்தினாள்.

ன்ன சூர்யா? என்ன ஆச்சு? ஏன் இப்படி க்கிறே?

அரவிந்த் கேட்டதுமே-உடைந்து போய் அழ ம்பித்தாள் சூர்யா

அட திடுக்கிட்ட அரவிந்த் அவளை வேகமாய் நுங்கி தோளைத் தொட்டான்.

அழாதே சூர்யா.. விஷயத்தைச் சொல்லு.

முகத்தை சேலைத் தலைப்பால் பொத்திக் ண்டு சோபாவில் சாய்ந்து உட்கார்ந்து அழ ம்பித்தாள் சூர்யா.

அ... அண்ணா நான் ஒரு சிக்கல்லே டிக்கிட்டேண்ணா என்று ஆரம்பித்து..

தீஷ் போன் பண்ணியதிலிருந்து போன விநாடி னை ஸ்டோர் ரூமில் கொண்டு போய்த் ளியதுவரை ஒன்று விடாமல் சொன்னாள். அரவிந்த் தளர்ந்து போயிருந்தாள்.

ணி எட்டுப்பத்து ஆச்சுண்ணா எட்டரை க்கெல்லாம் அவரு சாப்பிட வந்திருவாரு.

என்னம்மா நீ கொஞ்சம் நிதானத்தை டியிருக்கக்கூடாது?

எப்படிண்ணா முடியும்? அவன் குடிச்சுட்டு ஒரு கம் மாதிரியே ஆயிட்டான். நான் சத்தம் போட்டு க்கம் பக்கத்து ஆட்களையும் கூப்பிட முடியாது. னே அவனை சமாளிக்க வேண்டியதாயிருந்தது. னோட போதையை தெளிய வெக்கத்தான்

அவனை கட்டையில் அடிச்சேன். இப்ப செத்துப்போவான்னு நான் கொஞ்சம் கூட நினைக்கலை..

சரி பாடியை பார்க்கலாம் வா. பாடியை நல்லா பாத்தியா சூர்யா...?

பார்த்தேன் செத்துட்டான்...

வா இன்னொருவாட்டி பார்த்துடலாம்.

ஸ்டோர் ரூமை நோக்கி வேகவேகமாய் போனார்கள். ரூமை நெருங்கி கதவை தள்ளினான் சூர்யா...

உள்ளே பார்வையைப் போட்டான் அரவிந்த். ரத்தம் இன்னமும் வழிந்து கொண்டிருக்க-ரதீஷ் மல்லாந்து தெரிந்தான் வாய் பிளந்து பற்கள் வெள்ளையாய் தெரிய-ஒரு ஈ பல்லின் மேல் உட்கார்ந்து பறந்து.

உடலை புரட்டிப் பார்த்துவிட்டு நிமிர்ந்து மோவாயைத்தேய்த்து யோசித்த அரவிந்த் சொன்னான்.

நீ கவலைப்படாதே சூர்யா... அவரு வர்றதுக்குள்ளே பாடியை எடுத்துக் கொண்டு போய் எங்கேயாவது தள்ளிட்டு வந்திடறேன்.

என்னண்ணா இவ்வளவு ஈஸியா சொல்றே எப்படி வெளியே எடுத்திட்டுப்போவே?

என்னோட ஃபிரெண்ட் வீடு ராமலிங்கம் காலனிலே இருக்கு. அவன்கிட்டே கார் இருக்கு எப்படியாவதுகேட்டு வாங்கிட்டு வர்றேன். கார் கிடைச்சா பாடியை சுலபமா கடத்திடலாம்.

தன்னுடைய சின்ன சூட்கேஸை அவளிடம் நீட்டிவிட்டு வெளியே நடந்தான்.

அண்ணா அந்த பிரண்ட் காரை தருவாரா?

ம்....தருவான்.. கேட்டுப் பார்க்கலாம்.

எதுக்குன்னு கேட்டா என்ன

சொல்லப்போறே...?

ஏதையாவது சொல்லி வாங்கிட்டு வர்றேன் சூர்யா. நீ அந்த ஸ்டோர் ரூம் கதவைச் சாத்தி பூட்டிக்கோ. பூட்டும் சாவியும் இருக்கா....?

பூட்டு இருக்கண்ணா ஆனா நாங்க ஸ்டோர் ரூமை பூட்றதேயில்லை. இன்னைக்கு அதிசயமா பூட்டினா அவர் சந்தேகப்படுவாரு கதவு வெறுமனே சாத்தியிருக்கட்டும். நீ போய் சீக்கிரமா காரைக் கொண்டா.

பயப்படாமே இரு சூர்யா.. சொல்லிட்டு கிளம்பினான் அரவிந்த்.

வேக வேகமாய் வெளியே வந்து ஒரு ஆட்டோ பிடித்து ஏழாவது நிமிஷம் ராமலிங்கம் காலனிக்குள் நுழைந்தான் அரவிந்த்.

அந்த எண்பத்தி ஐந்து எண் பங்களா.. நாலைந்து கலர் டிஸ்டம்பரில் சிரித்தது. காம்பவுண்ட் கேட்டில் இருந்த கூர்க்கா - அரவிந்தை அடையாளம் தெரிந்து கொண்டு புன்னகை செய்தான்.

சாப் இருக்கார் ஸார்... சொன்னான்.

உள்ளே போனான் அரவிந்த்

சிமெண்ட் பாதை தோட்டத்தை வகிடு எடுத்து வழி வைத்திருந்த அதில் நடந்தான். இடுப்பளவு ரோஜாச் செடிகள் நிறைய பூக்களை மலர்த்தியிருந்தது. தோட்டத்துக்கு நடுவே இரும்புக் கம்பத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த அல்சேஷன் அதிர அதிர அலறியது.

அருகே அரவிந்த் வந்ததும் வாலை ஆட்டியது.

போர்டிகோ கண்ணில்பட வேலை துணுக்குற்றான்.

காரைக் காணோம்?

பாஸ்கராவது இருப்பானா? இருந்தால் பக்கத்து பங்களாவிலிருந்தாவது வாங்கித் தரச் சொல்லி கேட்க வேண்டியதுதான்...

மொசைக் படிக்கட்டில் காலை வைத்து காலிங் பெல்லை அழுத்த கதவு திறந்தது. வந்த வேலைக்காரன் மாடிக்குப் போய் விஷயத்தை சொல்ல-

ஜீன்ஸூம் பனியனுமாய் ஹாய் என்றபடியே படியிறங்கி வந்தான் பாஸ்கர். பணக்கார அந்த சின்ன வயதிலேயே தொப்பை போட்டு நிறைய வழுக்கை வாங்கியிருந்தான் கன்னங்களில் தினம் குடிக்கும் பீர் மினுமினுப்பாய் தெரிந்தது.

வாடா அரவிந்த் ஒரு மாசமா ஆளையே காணோம்.

ஆபீஸ்ல வேலை

உள்ளே வந்து குஷன் இருக்கையில் அமர்ந்துகொண்டு சட்டென விஷயத்துக்கு வந்தான் அரவிந்த்.

பாஸ்கர்.. கம்பெனி விஷயமா இங்கே வந்தேன் ஒரு பார்ட்டிக்கு அர்ஜெண்டா நாங்க பணம் தரவேண்டியிருக்கு. எங்களுக்கு வரவேண்டிய பணம் பக்கத்திலேயே உடுக்கம்பாளையம் வில்லேஜ்ல இருக்கற ஒருத்தர்கிட்டே மாட்டியிருக்கு. அந்த ஊருக்கு ஒரே பஸ்தான் அதுவும் இன்னிக்கு ரிப்பேர். ஆட்டோக்காரன் வேறே வரமாட்டேன்கறான். அதான் உன்னோட காலை வாங்கிட்டுப் போகலாம்னு வந்தேன்.

பணம் எவ்வளவு தரணும் பார்ட்டிக்கு?

பிஃடி தௌஸண்ட்

அம்மாடி அட் பிரசண்ட் கையில் அவ்வளவு பணம் இல்லடா என்கிட்டே

இல்லே பாஸ்கர் நீ காரைத் தந்தா போதும். நான் அங்கே போய் பணத்தை வாங்கிட்டு வந்திடுவேன். பார்ட்டி வேறே காத்திட்டிருக்காங்க.

காரா? அண்ணன் காரை எடுத்துகிட்டு சேலம்வரைக்கும் போயிருக்காரே அரவிந்த்.

ப் பென்று இதயத்தில் அடிபட்டான். நெருப்பாய் பெருமூச்சு விட்டவன் நிமிர்ந்தார். குரல் உடையச் சொன்னான். எப்படியும் நான் அந்த வில்லேஜுக்குப் போய் பணத்தை கலெக்ட் பண்ணியாகணும். பாஸ்கர். ஏதாவது ஏற்பாடு பண்ணேன்.

மோவாயைத் தேய்த்த பாஸ்கர் பிறகு நிமிர்ந்தான்.

ஷெட்டில்பேக்டரியோட பழைய ஸ்டாண்டர்ட் வேன் நிக்குது. எடுத்துக்கறியாடா?

பரபரத்தான் அரவிந்த்

எதுவோ ஒண்ணு, சாவியைக் கொடு

உள்ளே போய் எடுத்து வந்தான் சாவியை

வா. போகலாம்.

அரவிந்த் அவசரமாய் ஷெட்டை நோக்கிப்போய் அதன் கதவை கிறீச் சென்ற ஓசையோடு திறக்க ஷெட் முழுக்க அடைந்திருந்தது வேன்.

பாஸ்கர் நீட்டிய சாவியை வாங்கிக் கொண்டு டிரைவர் சீட்டில் பரவினான் அரவிந்த்.

இக்னீஷியன் துவாரத்தில் நுழைந்து இஞ்சினை உசுப்ப- முதலில் கரகரவென்று சத்தம் கொடுத்துவிட்டு பின் உறுமியது எஞ்சின்.

அவ்வளவு மோசமில்லை சமாளித்துக் கொள்ளலாம்.

ரொம்ப தேங்ஸ் பாஸ்கர். வேலைிப்

முடிஞ்சதுன்னா நைட்டே கொண்டு வந்திட்ரேன்

அவசரப்படாதே மெதுவா போயிட்டு வா

வெளியே வந்து காம்பௌண்ட் கேட் வரை ஊர்ந்து பின் வேகமெடுத்தான் அரவிந்த்.

அசுர வேகம் நகர போக்குவரத்தில் வேகமாய் பறத்திக் கொண்டு - ஐந்தே நிமிஷத்தில் சூர்யாவின் வீட்டை தொட்டு - காம்பவுண்டுக்குள் நுழைந்து வாசலோடு வாசலாய் நிறுத்திய போது

மணி எட்டு முப்பத்தி ஐந்து

கதவைத் திறந்து இறங்கிப் போய் காலிங் பெல்லை அமுத்த -ஜன்னல் வழியாய் எட்டி பார்த்த பின் - சூர்யா திறந்தாள்.

கார் கிடைச்சதாண்ணா?

வேன்தான் கிடைச்சது சூர்யா ஏதோ ஒண்ணு வா மொதல்லே அந்த பாடியைக் கொண்டு வந்து இந்த வேன்ல அடைப்போம்.

இருவரும் வேக வேகமாய் ஸ்டோர் ரூம் கதவை அடைந்து-கதவைத் தள்ளிய அதே விநாடி-

வாசலில்

ராஜனின் பைக் படபடத்தது

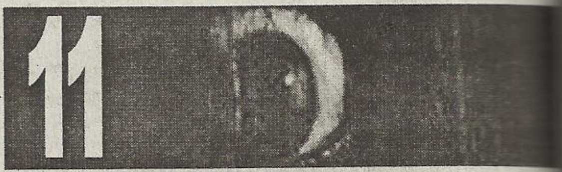

அதிர்ச்சியோடு ஒருவரை ஒருவர் பார்த்துக் கொண்டார்கள் அரவிந்த்தும் சூர்யாவும்.

அண்ணா அவரு வந்துட்டாரு போலிருக்கு சூர்யா காய்ந்து போன உதடுகளில் சொன்னாள்.

பதட்டப்படாம எப்பவும் போலவே இரு சூர்யா நிச்சயம் இந்த நேரத்தில் அவர் ஸ்டோர்

ரூமுக்கெல்லாம் வந்திட்டு இருக்கமாட்டார். நீ இப்படி வேர்த்து வழியாதே.

சரிண்ணா என்று சொன்னாலும் உள்ளூர நடுங்கினாள் சூர்யா.

ஸ்டாண்ட் போடும் ஓசையைத் தொடர்ந்து ராஜனின் பூட்ஸ் ஒலி கேட்டது. தொடர்ந்து காலிங் பெல்லின் கதறல்.

ஓடிவந்து கதவைத் திறந்த சூர்யாவை - பார்த்து-

சூர்யா யாருது. வேன் நம்மவீட்டு வாசல்லேநிக்குது?

கேட்டபடியே உள்ளே நுழைந்த ராஜன் ஆச்சரியப்பட்டான்.

அட அரவிந்த் எப்போ வந்தீங்க?

இப்பத்தான் ஒரு பத்து நிமிஷம்

ராஜன் கேட்டதும் அவஸ்தையாய் புன்னகைத்தான் அரவிந்த்

அபீஸ்ல வேலையா வந்தேன். அப்படியே உங்களையும் சூர்யாவையும் பார்த்துட்டு போகலாம்ன்னு...?

வேன் யாரோடது ? தொப்பியை உருவி ஆணியில் மாட்டியபடி கேட்டான் ராஜன்.

ஆபீஸ் வேன்.

ஆபீஸ் வேனா? நீங்க இதுவரைக்கும் ஒரு தடவை கூடவேன்ல வந்ததில்லையே?

இப்பத்தான் வாங்கினோம்.

வாங்கினீங்களா? குப்பை எடுத்துட்டு போற கார்ப்பரேஷன் லாரி மாதிரி இருக்கு. இதைப் போய் வாங்கினீங்களா?

இந்தக் கேள்விக்கு பதில் சொல்லத் திணறிப் போன அரவிந்த்- சட்டென்று சமாளித்து

சொன்னான். ஒரு பார்ட்டி பணம் தர வேண்டியிருந்தது. அந்தப் பணத்துக்குப் பதில் பார்ட்டியோட வேனை சீஸ் பண்ணிட்டோம்.

அப்படியா? அப்புறம் அங்கே மாமா அத்தை எல்லாம் நல்லா இருக்காங்களா?

ம்... நல்லாருக்காங்க..

பாரு அரவிந்த் யூனி:பார்மை கழட்டி வைக்கக்கூட நேரமில்லே. இப்படியே உட்கார்ந்து சாப்பிட கையோடு அவனாசி ரோட்டுக்கு ஓடணும். வர் வெகிக்கிள்களெல்லாம் செக் பண்ணணும். எவனோ அபினை கடத்திட்டுப் போறானாம். விடிய விடிய கண் விழித்து லாரியை மடக்கணும். சூர்யா ரெண்டு பேர்த்துக்கும் டிபன் எடுத்து வை.

எனக்கு வேண்டாம் ராஜன் அவசரமில்லே. சாய்ந்தரம் தான் டிபன் சாப்பிட்டேன். கொஞ்ச நேரம் கழிச்சு சாப்பிடறேன்.

அதுவும் சரிதான். என்னோட உக்காந்து பரக்கப் பரக்க நீங்களும் சாப்பிடணும். பரவாயில்லே அப்புறமாகவே சாப்பிடுங்க.

இடது கையில் தண்ணீர் செம்போடு பின்கட்டில் கை கழுவப் போனான் ராஜன் கை கழுவிக் கொண்டே உரத்த குரலில் சொன்னான்.

இன்னிக்கு பார்த்து நீங்க வந்ததும் நல்லதுக்குத்தான் அரவிந்த் சூர்யாவுக்கு துணையாச்சா ராத்திரி வர நான் லேட்டாகும்னு நினைக்கிறேன்.

சொன்னபடியே ஈரக்கையை உதறிக் கொண்டு திரும்பியவன்.

சட்டென்று நின்றான்.

பார்வை கூர்மையாகியது.

ரத்தம் தோய்ந்த் அந்த விறகுக் கட்டை பின்கட்டுச் சுவரோமாய் கிடக்க குரலை உயரத்திக் கூப்பிட்டான்.

சூர்யா.

ன்னங்க? சூர்யா வந்தாள்.

என்னது விறகுக் கட்டை ஓரே ரத்தமா டக்குது?

சூர்யா அதிர்ந்து வாய் குழறிப்போக அது... அது... திணற அரவிந்த் பின்னாலேயே வந்துவிட்டிருந்தான். இயல்பான குரலில் ராஜனிடம் சொன்னான்.

அதுவா... நான் வந்ததுமே இங்கே முகம் கழுவந்தேன். ரெண்டு பெருச்சாளிகள் திபுதிபுன்னு ஓடுது. கிடைச்ச கட்டைல போட்ட போடுல மண்ணுக்கு செமத்தியா அடி எங்காவது போய் இந்நேரம் செத்துக் கெடக்கும் அதான் ரத்தம்.

ஆச்சர்யமாயிருக்கு. பெருச்சாளி இந்த வீட்ல இருக்கா? சொல்லிக் கொண்டே டைனிங் டேபிளுக்கு வந்தான் ராஜன்.

டைனிங் டேபிளில் அமர்ந்தவனுக்கு சாய்ங்காலமே தயார் செய்திருந்த டிபனை வைக்க அவசர அவசரமாய் ஏழெட்டு அள்ளலில் வயிற்றை நிறைத்துக் கொண்டு தட்டிலேயே கையைக் கழுவி விட்டு எழுந்தான்.

ஸாரி அரவிந்த், அதிசயமா ராத்திரி வந்து தங்கி இருக்கீங்க. உக்காந்து பேசக்கூட முடியலை.

பரவாயில்லே உங்க உத்தியோகம் அப்படி...

நாளைக்கு இருப்பீங்களா போயிடுவேங்களா..?

இருப்பேன் ஆபீஸ் வேலை நாளைக்குத்தான் முடியும்

அப்ப நாளைக்கு காலையில் பேசுவோம். நான் ஸ்பாட்ல இருந்து திரும்ப எப்படியும் மிட்நைட் ஆயிரும். நான் வரட்டுமா...?

வாங்க...

சூர்யா போய்ட்டு வர்றேன்.

சரிங்க... சூர்யா சொல்ல ராஜன் கண்ணாடி மு
நின்று யூனிபார்மை சரிசெய்து தொப்பியை மா
வாசலுக்கு வந்து பைக்கை ஸ்டாண்டினின்று
ஸ்டாட் பண்ணி விசுக்கென்று கிளம்பி ரோட்டுக்கு
போனான்.

பெருமூச்சோடு திரும்பினார்கள் அரவிந்தும்
சூர்யாவும்.

அண்ணா திக்திக்னு இருந்துச்சு... அவ
இருந்த ஒவ்வொரு நிமிஷமும்...

இனிமே பயமே வேண்டியதில்லை சூர்யா
பதட்டமில்லாம பாடியை எடுத்து வேன்ல போட்
எங்காவது ரெயில்வே டரேக்கில் தள்ளிட்
வந்திடறேன்.

நிதனாமாய் ஸ்டோர் ரூம் கதவை அடைந்து
தாளை விலக்கி கதவை திறந்தார்கள். ஸ்டோ
ரூமுக்குள் இருந்த இருட்டை விரட்டுவதற்காக

சூர்யா ஸ்விட்சைப்போட

தட்டுமுட்டு சாமான்களுக்கும் கார்டன்
டூல்ஸுகளுக்கும் மத்தியில் கோணல் மாணலாய்க்
கிடந்தான் ரதீஷ். லேசான ரத்த வாடையைக்
கிளப்ப ஆரம்பித்திருந்தான். அந்த ஒரு ஈ இப்போது
சில ஈக்களை கூட்டி வந்திருந்தது.

சூர்யா ரத்தம் நாற ஆரம்பிச்சுடுச்சி...

அதையெல்லாம் சொல்லிட்டிருக்காதேண்ணா
வயிறெல்லாம் குமட்டுது.

சரிசரி நீ அந்தப்பக்கமா காலைப்பிடி...நான்
தலைப்பக்கமா பிடிக்கிறேன்.

கொஞ்சம் இருண்ணா. வேன் கதவை திறந்து
வச்சுட்டியா?

அட நாக்கைக் கடித்து வேகமாய் வெளியே
போனான்.

வாசலோடு ஒட்டியிருந்த வேனின் கதவை

முழுசாய்த் திறந்தே வைத்தான் அரவிந்த்.

மறுபடியும் ஸ்டோர் ரூமுக்கு வந்து
ஆளுக்கொரு பக்கமாய் ரதீஷைப்பிடித்துக்
கொண்டு வந்து வேனுக்குள் போட்டார்கள்.

வேனின் ஸீட்டிங் அரேன்ஜ் மெண்ட்டை
உத்தேசித்து அவனை செங்குத்தாய்த் திருப்பி
படுக்க வைத்தார்கள். சிரமமாய்ப் படுத்தான் ரதீஷ்.
ஈக்கள் கூடவே பறந்து வந்தன.

வேனின் டிரைவர் சீட்டுக்கு போனான் அரவிந்த்.
கதவு வழியாய் எட்டிப்பார்த்து கறகறப்பான குரலில்
சொன்னான்.

சூர்யா மனதை அலட்டிக்காமே போய்த் தூங்கு.

சூர்யா கதவை சாத்திக் கொள்ள அரவிந்த் மணி
பார்த்தான். ஒன்பதே முக்கால்.

சிட்டியை விட்டுத் தள்ளி இருக்கும்
மாக்கினாம்பட்டியின் ஆரம்பத்தில் இருக்கிற
ரயில்வே ட்ரேக் சரியான இடம். சிலவண்டுகளையும்
ராத்திரி இருட்டையும் தவிர அந்த இடத்தில் ஒரு
ஈ, காக்கை இருக்காது.

அரவிந்த் மனசில் இடத்தை நிர்ணயித்துக்
கொண்டு வேனை விரட்டினான்.

ஆறாவது நிமிஷம் நகர எல்லையைத் தாண்டிக்
கொண்டு விரைந்தது வேன். அவ்வப்போது எதிரே
மின்னிய லாரி வெளிச்சத்தை விலக்கிக் கொண்டு
ஹைவேஸ் ரோட்டில் கிட்டத்தட்ட பறந்தான்.

சின்னதாய் எழுந்திருந்த கருப்பராயர் கோயில்
கண்ணில் பட அதை ஒட்டின மண் ரோட்டில்
புழுதி கிளப்பி திரும்பினான். வளைந்து மிகப்பெரிய
எஸ் ஒன்றைப் போட்டுக் கொண்டு போனது ரோடு.
இரண்டு பக்கமும் மரங்கள் வரிசையாய் ராணுவ
ஒழுங்கோடு வந்தன.

அடர்த்தியான இருட்டில் அங்குமிங்குமாய்ப்
பனைமரங்கள் தெரிய மண் ரோட்டில் பயணித்த

ஏழாவது நிமிடம் ரெயில்வே லைன் தெரிந்தது. அதனோரமாய்க் கொண்டு போய் வேனை நிறுத்தினான். சுற்றிலும் அதிகபட்ச இருட்டு. ஒரு வெளிச்சப் பொட்டு கூட கண்ணுக்குத் தட்டுப்படவில்லை.

நிதானமாய்க் கதவைத்திறந்து சிரமத்தோடு ரதீஷைத் தூக்கிக் கொண்டு ட்ராக்கை நோக்கி தட்டுத் தடுமாறி நடந்தான். உடல் அதற்குள் கனமாகி இருந்தது.

டிராக்கின் கோடியில் சிக்னல் லைட் ஒன்று ரத்தமாய் ஒளிர்ந்து கொண்டிருக்க அரவிந்த் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தபடி டிராக்கின் மையத்தில் ரதீஷின் உடலைக் கிடத்தினான். மனசுக்குள் எண்ணம் ஓடியது.

வேனை நன்றாய் குளிப்பாட்டி பாஸ்கர் கையில் கொடுத்துவிட்டால் பிரச்னை தீர்ந்தது.

அரவிந்த் திரும்பவும் வேனுக்குள் வந்து அமர்ந்தான். ஒரு சிகரெட்டை பற்றவைத்துக் கொண்டு சில நிமிஷங்கள் காத்திருக்க சிகப்பு சிக்னல் திடீரென்று மஞ்சளாய் ஒளிர தூரத்தில் ரயிலோசை கேட்டது. அடுத்த பத்தாவது நிமிடம் ப்ளிச் சென்ற முகப்பு விளக்கோடு வந்த ரயில் தண்டவாளத்தில் கிடந்த ரதீஷைக் ராட்சத வீல்களால் அரைத்து புரட்டி பின்னால் வரிவரிசையாய் வந்த கம்பார்ட்மெண்ட் சக்கரங்களுக்கு தின்னக் கொடுத்தது.

அரவிந்த் நெற்றி வியர்வையை வழித்து ஒரு பெரு மூச்சு விட்டபடி வேனை கிளப்பினான்.

ஆப்பிள் இலைகளை காயவைத்து அதனை பொடியாக்கி ஷாம்பு அல்லது சீயக்காய்த் தூளுடன் கலந்து தலைக்கு தேய்த்து குளித்தால் கூந்தல் மென்மையாகும்.

12

இரவு உதிர்ந்து போயிருக்க காலை நேரம் மலர்ந்து கொண்டிருந்தது.

பறவைகளின் இரைச்சலை வைத்து சுத்தமாய் விடிந்திருக்கும் என்ற உணர்ந்த சூர்யா அவசரமாய் எழுந்தாள் படுக்கையிலிருந்து. ஒரு மணிக்கு மேல் வந்திருந்த ராஜன் பக்கத்தில் லேசான குறட்டையோடு தூங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

ஓசையெழுப்பாமல் நடந்து ஹாலுக்கு வந்தாள். வெளி வராந்தாவை அடைய ஜன்னல் வழியே பால்பாக்கட்டை வச்சிப்போயிருந்தான் பால்காரன். நிதானமாய் எடுத்துக் கொண்டு கிச்சனை நோக்கி நடந்தாள்.

துண்டுதுண்டாய் மனதிற்குள் ஸ்லைடு போட்ட நேற்றைய சம்பவங்கள் கெட்ட கனவு மாதிரி இருந்தது சூர்யாவுக்கு

பால்பாக்கிட்டை உள்ளே எடுத்துப்போய் சமையல் அறையில் வைத்தபோது டெலிபோன் அழைத்தது.

விடியற்காலையில் யார்...?

யோசிப்போடு ரிஸீவரை கையிலெடுத்து ஹலோ என்றாள்.

இன்ஸ்பெக்டர் ராஜன் வீடுதானே குரல் கேட்டது.

ஆமா

பி-2 போலீஸ்டேஷன் லேர்ந்து பேசறோம் சார் இருக்காரா?

தூங்கிட்டு இருக்கா ஏன்...?

வந்து.. மாக்கினாம்பட்டிகிட்டே ரயில்ல விழுந்து எவனோ தற்கொலை பண்ணிட்டான் ... ஸாரைப் பார்க்கச் சொல்லி தகவல் வந்திருக்கு...

சரி சொல்றேன்

போனை வைத்துவிட்டு சலித்தாள். சீ... நிம்மதியாய் கொஞ்சநேரம் தூங்கவிட மாட்டாங்க அவரை...

முனகிக் கொண்டே போய் பெட்ரூமில் நுழைந்து ராஜனைத் தொட்டான்.

என்னங்க...?

ம் புரண்டு-படுத்தான்.

உங்களைத்தாங்க-ஸ்டேஷன்லேர்ந்து போன்

ம்... விசுக்கென எழுந்தான்.

கண்களைத் தேய்த்துக் கொண்டு தலையை கோதியபடி கேட்டான்.

யாரோ ரயிலுக்கு முன்னாடி விழுந்து தற்கொலை பண்ணிகிட்டாங்களாம்.

எழுந்து மளமளவென்று புறப்பட ஆரம்பித்தான். பத்தாவது நிமிஷம் யூனிபார்முக்குள் ரெடியாகி இருந்த ராஜனிடம் காப்பியை நீட்டினாள்.

வாங்கி அவசரமாய் உறிஞ்சிக் கொண்டு சூர்யாவை ஏறிட்டான்.

அரவிந்த் எந்திரிச்சா சொல்லிடு... நான் போயிட்டு ஒரு மணி நேரத்துக்குள்ள திரும்பிடறேன்.

தலையசைத்தும் வாசலுக்கு வந்து பைக்கில் பரவி விரைந்தான். காலை நேரக் காற்றை கிழித்துக் கொண்டு பைக் சீறலோடு ஓடியது. பத்து நிமிஷம். ஹைவேஸ் ரோட்டிலிருந்து பிரிந்த மண் சாலையில் தடதடத்து பார்வையை நகர்த்த கூட்டமாய்த் தெரிந்த இடத்தில் கொண்டுபோய் பைக்கை நிறுத்தினான்.

கான்ஸ்டபிள்கள் ட்ராக்கின் ஓரமாய்

நின்றிருக்க-சப்-இன்ஸ்பெக்டர் ராமநாதன் நெற்றியில் ஒரு அவசர சல்யூட்டைப்பதித்து விட்டு சொன்னார். சம்பவம் நேத்திக்கு ராத்திரி நடந்திருக்கு ஸார்.

ஆணா பெண்ணா?

ஆண் சார்...

கிழமா?

யங்கர் ஸார். இருபத்தி ஐந்து வயதிலிருந்து முப்பது வயசுக்குள்ளே இருக்கலாம்.

வாங்க பார்க்கலாம்.

போனார்கள்

ஈக்கள் மொய்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த உப்பலான போர்வையை கான்ஸ்டபிள் ஒருத்தர் விலக்க-மிக்ஸிக்குள் போட்டு அரைத்தமாதிரி முகம் கொசகொசவென்று காய்ந்து போன ரத்தத்தோடு தெரிந்தது. கைகளும் கால்களும் இரண்டிரண்டு துண்டுகளாய் சிதைந்து போய் அணிந்திருந்த நீலசர்ட்டில் ரத்தம் பட்டிருந்தது.

ஆள் அடையாளமே தெரியலை ஸார்-விடியறதுக்குள்ளே மூணு ரயில் ஏறிப் போயிருக்ககுது. காலைல ஆறு மணிக்கு பக்கத்துல பட்டன் கம்பெனிக்கு வேலைக்குப் போற பெண்ணுங்க பார்த்து களேபரமாகி - போலீசுக்கு தகவல் வந்திருக்கு-

யோசனையாய் மோவாயைத் தேய்த்தான் ராஜன். பிறகு கேட்டான்.

சர்ட் பேண்ட் பாக்கெட்லேயெல்லாம் பார்த்தீங்களா- ஏதாவது கிடைச்சுதா

பார்த்தேன் ஸார்- ஒண்ணும் கிடைக்கலை ஒரு ரெண்டு ரூபா நோட்டு ரெண்டு பத்துபைசா ஒரு நாலணா அவ்வளவு தான்?

சர்ட் எங்கே தைச்சதுன்னு பேட்சைப்

பார்த்தீங்களா?

சர்ட் பேண்ட் ரெண்டுமே ரெடிமேட் சா... டால்பின்னு பேட்ச் அடிச்சிருக்கு எந்தக் கடையிலு... கிடைக்கும் அந்த டால்பின் கார்மெண்ட்ஸ்

எந்த அடையாளமும் இல்லையா?

ஒரே அடையாளம் நீல பேண்ட் நீலசா... போட்டிருக்கிற ஆள் அவ்வளவுதான். உபயோக... படற மாதிரி ஒண்ணுமேயில்லே

ரதீஷ் மார்ச்சுவரி வேனுக்குள் போக ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்க ராஜன் ராமநாதனை... கேட்டான்.

இந்த ஏரியாவிலே இருக்கிறவங்களை... விசாரிச்சுப் பார்த்தீங்களா?

விசாரிச்சுட்டேன் ஸார். ஆள் யார்ன்னு... யார்க்குமே தெரியலை ஸார்... ஒரு வேளை... வெளியூர்க்காராய் இருக்கலாம் ஸார்.

உடலை ஏற்றிக் கொண்ட மார்ச்சுவரி வேன் வேகம் பிடித்து ஓடியது. அரைமணி நேரம் ஸ்தலத்தைப் பார்த்து விட்டு பைக்கில் தாவினான் ராஜன். சில நிமிஷ புயல்வேகப் பயணம்... ஹாஸ்பிடல் வந்தது. பைக்கை பார்க்கிங்... நிறுத்திவிட்டு-

நீளமான ஆஸ்பத்திரி வராந்தாவில் நடந்து உள்ளே போனான் ராஜன். ஆஸ்பத்திரியின் நிரந்தரமான ஓடிகோலனின் நெடி அவனுக்கு அவஸ்தையாய் இருந்தது குறுக்கிட்ட பார்வையாளர் வரிசையை ஊடுருவி நடந்தான். ஆறேழு அறைகள் தள்ளி வந்த திருப்பத்தில் திரும்பின போது எதிர்பட்ட நர்ஸைக் கேட்டான்.

டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் இருக்காரா?

இருக்கார் ஸார்.

டாக்டர் பிஸியா....?

அப்படியெல்லாம் இல்ல ஸார். நீங்க போய்...

...ர்க்கலாம்.

ராஜன் நடந்தான். வராந்தாவின் கடைசியில் இருந்தது அவர் அறை.

எக்ஸ்க்யூஸ் மீ டாக்டர்.

டேபிளின் மேல் கிடந்த எந்த சின்ன துணுக்கையோ மைக்ரோஸ் கோப் வழியே பார்த்து - சில்வர் கோட்டட் ஆயுதங்களால் கிளறிக் கொண்டிருந்த டாக்டர் பாலகிருஷ்ணன் ராஜனின் குரலைக் கேட்டதும் திரும்பினார்.

முக்கால் பாக தலைப்பாகத்தில் முடி காணாமல் போயிருந்த பாலகிருஷ்ணன் ஆரோக்கியமான பல் வரிசையைக் காட்டி சிரிப்பை உதிர்த்தார். ஐம்பது வயதில் மிதமான பருமனில் இருந்தார்.

வாங்க இன்ஸ்பெக்டர்.

ராஜன் வெள்ளைத் துணி விரித்த டேபிளருகே வந்தான்.

கவனமாய்க் கருவிகளை அதனதன் இடத்தில் வைத்த பாலகிருஷ்ணன் கைகளைத் துடைத்துக் கொண்டே வந்தார்.

ப்ளீஸ் ஸீட்டட் இன்ஸ்பெக்டர்.

சொல்லிக் கொண்டே அவர் உக்கார, ராஜனும் எதிர் நாற்காலியால் சாய்ந்தான். தொப்பியை கழற்றியபடியே ராஜன் கேட்டான்.

என்ன டாக்டர் அந்த ரயில்ல அடிபட்டு செத்தவனோட போஸ்ட் மார்ட்டம் என்ன சொல்லுது? தற்கொலைதானே?

புன்னகைத்த பாலகிருஷ்ணன் வழுக்கத் தலையை அசைத்தார். அவருடைய புன்னகையைப் பார்த்ததுமே சட்டெனக் கவலையானான் ராஜன்.

ஏற்கனவே ஆள் யாரென்றே அடையாளம் தெரியவில்லை இவர் வேறு புதிதாய் எதையோ

சொல்லப் போகிறார் - போலிருக்கிறதே.

சொல்லுங்க டாக்டர் என்றான்.

இது தற்கொலையல்ல ராஜன் - கொலை

தலையை உயர்த்தினான் ராஜன்

டாக்டர்?

யெஸ். பின் மண்டையில முன்னமே யாரோ அடிச்சு காயப்படுத்தியிருக்காங்க. ஆழமான ரத்தக்காயம். நல்லாவே தெரியுது. ஸோ ஏற்கனவே அவன் செத்து போயிருந்திருக்கணும். இல்லேனா மயக்கத்திலே இருந்திருக்கணும். பாடியை ட்ராக்கில் கொண்டு வந்து போட்டதுல உடம்பு சின்னாபின்னமாயிருச்சு.

கவலையாய் நெற்றியைத் தேய்த்தான் ராஜன்

என்ன டாக்டர் ஏற்கனவே இருக்கிற தலைவலி போதாதுன்னு புதுசா கொலைன்னு சொல்றீங்க ரிப்போர்ட்ல... வேற ஏதாவது ...தடயம்...?

குறிப்பிடும்படி மேட்டர் எதுவுமில்லை. இந்தாங்க போஸ்ட் மார்ட்டம் ரிப்போர்ட். டாக்டர் கொடுத்தது வாங்கிக் கொண்டான் ராஜன்.

ப்ளீஸ் கோ த்ரு இட். சொன்ன டாக்டர் கேட்டார்.

ஆள் யாருன்னு கண்டுபிடிக்க முடியலையா? ராஜன் தோள்களை குலுக்கி பெருமூச்சுட்டான்.

முடியலை டாக்டர்

அவன் போட்டிருந்த டிரெசை பத்திரமா எடுத்து வச்சிருக்னோம் ஸப்போஸ் யாரும் சந்தேகத்தோடு கேட்டுட்டு வந்தா டிரஸ்ஸைக் காட்டி கன்ஃபார்ம் பண்ணிக்கலாம்.

தாங்க்யூ டாக்டர் நானே உங்ககிட்டே சொல்லி ஞாபகம் படுத்தணும்னு நினைச்சுட்டிருந்தேன். தற்கொலையில்லே. கொலைன்னு நீங்க சொல்ல அந்த குழப்பத்தில் மறந்துட்டேன். ஆள்

காணோம்ன்னு யாராவது புகார் கொடுக்க வந்தா அந்த கார்ட்டை காட்டி கேட்க வேண்டியதுதான்.

டாக்டரிடம் விடை பெற்றுக் கொண்டு வெளியே வந்தான் ராஜன்.

கொஞ்ச நேரத்துக்கு முன்னால் வரை - அற்பமாய் தெரிந்த நீலச் சட்டைக்காரனின் கேஸ் இப்போது பூதாகரமாய் வளர்ந்து - கண்ணுக்கு முன்னாடி உட்கார்ந்திருப்பதைப் பார்த்ததும் திகைத்தான்.

இந்த கேஸ் எங்கே ஆரம்பமாகிறது? வராந்தாவுக்கு வந்த போர்ட்டிக்கோவிலிருந்து நழுவி, மரத்தடியில் நிழல் வாங்கின பைக்கைத் தொட்டான் உதைத்து கிளம்பினான்.

ஹாஸ்பிடல் காம்பவுண்டைத் தாண்டி, சாலையில் டிராஃபிக்கோடு கலந்தவன். ஆக்ஸிலேட்டரை முறுக்கிக் கொண்டே யோசித்தான்.

மறுபடியும் அந்த ரெயில்வேலைனைப் போய்ப் பார்க்கலாமா? கொலை என்கிற கோணத்தோடு பார்த்தால் ஸ்தலத்தில் வித்யாசமாக ஏதும் தட்டுப்படலாம்?

முடிவு செய்து கொண்டு பைக்கை ஸ்பாட்டுக்கு விரட்டினான்

ஐந்தே நிமிஷம் பனைமர வரிசையோடு நகர எல்லைவர

வெட்ட வெளி ரெயில்வே தண்டவாளத்தினருகே போய் நிறுத்தினான்.

சுற்றும் முற்றும் நிதானமாய்ப் பார்த்தான் பட்டப்பகலில் கூட ஆள் நடமாட்டம் இல்லை. பாடியைக் கொண்டு வந்து போட்டவன் எமகாதகன் இடத்தை அற்புதமாய் லொகேட் பண்ணியிருக்கிறான்

கொஞ்சம் மேடேறி நின்றிருந்த பாலத்தின் மேல்

தாவி நின்று தூரமாய் பார்வையை ஓட்டினான். ஹைப்பர் போலா வளைவிலிருந்து கொஞ்சத்தை வெட்டியெடுத்து வைத்த மாதிரி தண்டவாளம் வெகு தூரத்துக்கு வளைந்து ஓடி காணாமல் போயிருந்தது.

இரண்டு சிக்னல் போஸ்டுகள் தெரிந்தன.

யோசித்தான் ராஜன்

ஒன்று ஆளை இங்கே கூட்டி வந்து தலையில் அடித்து காசப் பண்ணி ரயில் வருகிற நேரத்தில் தண்டவாளத்தில் கிடத்தி விட்டுப் போயிருக்கலாம். அல்லது எங்கேயோ காரியத்தை முடித்தபின் அதை மறைக்கும் நோக்கத்தில் இங்கே பாடியை எடுத்து வந்து போட்டிருக்கலாம். சிட்டியை விட்டு தள்ளியிருக்கும் இந்த இடத்துக்கு நிச்சயம் பாடியை தோளில் போட்டு எடுத்து வர வாய்ப்பில்லை.

ஏதோவொரு வாகனம் பயன்படுத்தப் பட்டிருக்கும்.

யோசிப்பைத் தொடர்நதான்.

முதல் வழியில் கொலை நிகழ்ந்திருந்தால் ஆயுதம் இங்கே எங்காவது கிடக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது. இரண்டாவது வழியில் நிகழ்ந்திருக்கு மென்றால் வாகனம் வந்த தடயம் ஏதாவது இருக்கலாம். தேடு.. ராஜன் இதயம் டெலிபிரிண்டராய் பட படக்க தேனடினான்.

மும்முரமாய் அந்த இடம் முழுவதையும் பார்வையால் கழுவினான். முனைப்பான தேடலின் மூன்றாவது நிமிஷம் ராஜனின் புருவங்கள் சுருங்கியது. ட்ரேக்கிற்கு நாலைந்தபடி தள்ளி செடிகள் - சின்னச் சின்னச் செடிகள் அழுங்கிக் கொஞ்சமாய்க் காய்ந்திருந்தன.

கொஞ்சம் கவனமான உற்று நோக்கலில் பிடிபட ஆரம்பித்தது வாகனத்தின் சக்கரம் போன தடம் பரபரவென்று போலீஸ் மூளையின் செல்களை

இறக்கினான் ராஜன்.

குனிந்து அமர்ந்து இரண்டு சக்கரங்களின் தடயத்துக்கும் இடைப்பட்ட தூரத்தை கையாலே அளந்தான். முப்பத்தைந்து ஜான் அவன் கையில் ஒரு சக்கரத்தின் அகலத்தை அளந்து பார்த்தான்.

ஒரு ஜான்

போதும் வந்து நின்றது என்ன கார் என்று கண்டுபிடிக்கலாம். சரி அதை வைத்து என்ன செய்ய?

இன்னும் ஏதாவது தட்டுப்படுமா?

தேடிப் பார்க்க ஆரம்பித்தான் ராஜன்.

வெயில் சுறுசுறுவென்று ஏற ஆரம்பித்தது.

13

ஞாயிற்றுக்கிழமையின் காலை பத்து மணி இரவு ட்யூட்டி பார்த்த அசதியில் அரை மணி முன்புதான் எழுந்திருந்தான் ராஜன். லுங்கியை இழுத்துக் கட்டிக்கொண்டு சூர்யா கொடுத்த கா∴பியை வாங்கிக் கையில் வைத்தபடி முன் வாசற்படியில் வந்து அமர்ந்து கொண்டான்.

நாளைக்கு சூர்யாவுக்கு வளைகாப்பு. அந்த மகிழ்ச்சியில் நீலச்சட்டைக்காரனின் கேஸ் மறந்து போயிருந்தது.

நேற்று இரவே சூரியாவின் அம்மா, அப்பா இரண்டு அத்தைகள் என்று வந்து நிரம்பியிருந் தார்கள்.

கா∴பியை உறிஞ்சியபடியே முன் வாசல் தோட்டத்துக்கு வந்தாள். பூச்செடிகளுக்கு மத்தியில் அந்த பாத்தீனியச் செடிகள் அகர

வளர்ச்சியோடு தெரிய ... மொதல்ல இதை வெட்டணும். என்று நினைத்தான்.

காஃபி குடித்த கையோடு எழுந்து உள்ளே போனான்.

சமையலறைக்குள் பெண்கள் அரட்டையோடு சப்பாத்தி மாவை பிசைந்து கொண்டும். தட்டி உருட்டிக் கொண்டும், இருந்தார்கள். ராஜன் குரல் கொடுத்தான்.

சூர்யா....

என்னங்க? மாவு பிசையும் கையோடு எழுந்து வந்தாள் கிசுகிசுப்பாய்க் கேட்டான்.

என்னது இத்தனை பொம்பளைங்க இருக்காங்க... நீ அதையும் இதையும் பண்ணிக்கிட்டு

நோகாமல் தலையிலடித்து ஹய்யோ... யாராச்சும் காதுல விழுந்தா சிரிக்கப் போறாங்க.. சொன்னான் இன்னமும் குரலைத் தாழ்த்தினான்.

மாவு பிசையறதாலே உங்க ஜுனியரும் நானும் கரைஞ்சு போயிட மாட்டோம். தெரிஞ்சுதா?

சரிசரி என்னமோ பண்ணு நான் கொஞ்சம் கார்டனை சரி பண்றேன்.

பார்த்தீனியா செடி அமோகமாக வளர்ந்துடுச்சு வெட்டணும்.

அதை மொதல்ல பண்ணுங்க போங்க.

ராஜன் நகர சூர்யா மறுபடியும் பெண்களோடு கலந்தாள்.

ஸ்டோர் ரூம் கதவைத் திறந்து உள்ளே போய் மூலையில் கிடந்த கடப்பாறை மண்வெட்டி இத்யாதிகளை எடுத்துக் கொண்டு முன் வாசலுக்கு வந்தான். லுங்கியை மடித்துக்கட்டிக் கொண்டு பார்த்தீனிய செடிகளின் மேல் கைவரிசையைக் காட்ட ஆரம்பித்தாள்.

நிமிஷங்கள் ஓட, தோட்டம், துப்புரவாகியது கார்டன் டூல்ஸை திரும்பவும் ஸ்டோர் ரூமுக்குக் கொண்டு போய் போட்டான் ராஜன் அறைக்குத் திரும்பினான்.

எதேச்சையாய் கிச்சனிலிருந்து ஹாலுக்கு வந்த சூர்யா ராஜனின் அறைக்குள் பார்வையை ஓட்டினவள் திகைத்தாள்.

அவசர அவசரமாய் யூனிபார்முக்குள் திணிந்து கொண்டிருந்தான் ராஜன்.

முகத்தில் ஆச்சரியத்தோடு அவனை நெருங்கின சூர்யா. என்னங்க திடீர்னு கிளம்பறீங்க...? ரெண்டு நாளைக்கு கம்ப்ளீட் ரெஸ்ட்னு ராத்திரி கூட சொன்னீங்க.

சூர்யாவையே ஒரு விநாடி பார்த்த ராஜன் - சொன்னான்... ஒரு அவசர வேலை.

என்னங்க எல்லாரும் வர்ற நாளும் அதுவுமா நீங்க இல்லாம...?

திடீர் வேலைன்னா விட்டுத் தொலையேன்.

கத்தனவனைக் கலக்கமாய்க் பார்த்து விலகி நின்றாள்.

ஷூவை மாட்டிக் கொண்டு விருட்டென்று வெளியே வந்து பைக்கில் கிளம்பினான்.

> மனிதர்களை வீழ்த்துகிறவன் உண்மையான பலசாலி அல்ல தன்னுடைய கோபத்தை வெற்றி கொள்பவனே உண்மையான வீரன். - முகமது நபி.
>
> முடிந்தவரை சமாதானமாகவே இருங்கள். எத்தகைய இடையூறுகள் ஏற்பட்டாலும் உண்மையை மட்டும் கூறுங்கள், உண்மையின் பாதை யிலேயே செல்லுங்கள். - மார்ட்டின் லூதர்கிங்.

14

தீங்கட்கிழமை

ஒரு தீபாவளியின் சந்தோஷம் சூர்யாவின் வீட்டில் நிரம்பியிருந்து. வெண்ணிற சூப்பர் சம் டிஸ்டம்பர் அடிப்பில் புதியதாக பெயிண்ட் பூச்சில் வீடு சோப்பு போட்டு கழுவின் முகம் மாதிரி பளிச்சென்று தெரிந்தது. வீட்டின் முன் ஹாலில் ராஜகணேஷ் பர்னிச்சரிலிருந்து வாடகைக்கு கொண்டு வந்த சேர்கள் ஒழுங்காய் அணிவகுத்திருக்க அங்கவஸ்திரங்களோடு உறவுப் பெரியவர்கள் அதை ஆக்கிரமித்தார்கள். பட்டுப்புடவைகளின் பெண்கள் உள்ளே போகவர-பொடிசுகள் சந்தோஷ கூச்சலிட்டு ஓடி தடுக்கி விழுந்து பெரியவர்களிடம் பேச்சும் அடியும் வாங்கி அதை, கொஞ்சமும் பொருட்படுத்தாமல் மறுபடியும் சைக்கிளை கண்டினியூ பண்ணினார்கள். பின்கட்டில் பெரிய சாக்குபடுதா கட்டி அதற்கு பின்னால் மத்தியான விருந்துக்கான ஆயத்தங்கள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தது.

அரவிந்த் வேஷ்டியை மடித்துக் கட்டிக் கொண்டு முகத்தில் அரும்பியிருந்த வியர்வையைப் பொருட்படுத்தாமல் இயங்கிக் கொண்டிருந்தான். ஆட்களை விரட்டிக் கொண்டிருந்தான்.

ஏம்ப்பா வளையல்கார பாய் கரெக்டா வந்திடுவாரா?

சொல்லிட்டேன்ப்பா சைக்கிளை எடுத்திட்டு போய் நானே ரெண்டு தடவை சொல்லிட்டு வந்திருக்கேன். மணி ஒன்பது தான் ஆகுது. பத்து பத்தரைக்கெல்லாம் வந்திடுவாரு.

அப்புறம். இந்த சேர் வாடகைக்கு எடுத்துட்டு வந்தீங்களே. எவ்வளவு கேட்டான்?

அதெல்லாம் ஒன்னும் பேசல்லே அட்வான்ஸ் நூறை தள்ளிட்டு வண்டில் போட்டுக் கொண்டு வந்துட்டேன்.

திருப்பிக் கொடுக்கும் போது நான் போறேன் பேசி கரெக்டா கொடுக்கணும் பேசிக் கொண்டே சமையல் கட்டுக்குப் போனவன் சூர்யா மஞ்சள் பட்டுப் புடவையில் வாட்டமாய் ஜன்னலருகே நின்று கொண்டிருப்பதை பார்த்ததும் லேசாய் ஆச்சரியப்பட்டான்.

என்ன சூர்யா இங்கே நின்னுகிட்டு என்ன பண்ணிட்டிருக்கே?

திரும்பினாள் அண்ணா குரல் தழுதழுக்க அரவிந்தை ஏறிட்டாள்.

என்ன சூர்யா?

அவரோட முகத்தைப் பார்த்தியா? என்னமோ மாதிரி இருக்கார் இன்னிக்கு வீட்ல விசேஷம்னு தெரிஞ்சும் ஸ்டேஷனுக்கு போயிருக்கார்.

ஏதாவது அவசர கேஸாய் இருக்கும்... இதபார். வீடு பூராவும் உறவு ஜனம் நிரம்பியிருக்காங்க நீ பாட்டுக்கு இப்படி ஒதுங்கி ஒதுங்கி நிக்காதே. பாக்கிறவங்களுக்கு ஒரு மாதிரியா இருக்கும் போய் பொம்பளையங்களுக்கு மத்தியில் உட்காரு....ம் போ..

தயக்கமாய் நடந்து போனாள் சூர்யா. நடந்து போகும் அவளையே பார்த்து கொண்டிருந்த அரவிந்த் வாசலுக்கு செல்ல திரும்பினான்.

அதே விநாடி-

வாசலில் பைக் ஓசை

எட்டிப் பார்த்தான் அரவிந்த்

ராஜன் தான்.

இறங்கும் போதே வாசலில் உட்கார்ந்து இருந்த பெரியவர்கள் கொஞ்சம் கோபமாய் கேட்டார்கள்.

என்னப்பா, இன்னக்கி கூட ட்யூட்டிக்கு போய்த்தான் ஆகணுமா?

ம்...ம்...ம்...

முகம் என்னவோ போலிருந்த ராஜன், அவர்களுக்கு ஒரு பதிலையும் தராமலே வீட்டுக்குள்ளே நுழைந்தான். நேராய் ஹாலைக் கடந்து மூன்றாவது ரூமை அடைந்து பெண்கள் மத்தியில் மஞ்சள் பட்டுப்புடவை சுற்றி சர்வ அலங்காரத்திலிருந்த சூர்யாவை நெருங்கி குனிந்து அவள் காதில் கிசுகிசுத்தாள்.

சூர்யா கொஞ்சம் தனியா வா உன் கூட பேசணும்.

ராஜன் ரூமுக்குள் நுழைந்த போதே முகத்தை கவனித்திருந்த சூர்யா திடீரென்று இப்படி தனியாக் கூப்பிட்டதும் துணுக்குறலோடு-

எதுக்குங்க...? என்றாள்.

ப்ச். வான்னா வா ஏன் எதுக்குன்னு கேட்டுக்கிட்டு...? லேசாய் அவன் சீறியதும் சத்தமில்லாமல் எழுந்து அவன் கூட நடந்தாள்.

எதிரில் சாத்தியிருந்த அறை கதவைத் திறந்து கொண்டு நுழைந்தார்கள்.

ரூமுக்குள் போனதும் அவள் எதிரே நின்று பார்வையை கூர்மையாக்கிய ராஜன் அவளையே பார்த்தான்.

இத பாரு சூர்யா

என்னங்க

நான் இப்போ கேக்கப் போற கேள்விக்கு உண்மையான பதிலைச் சொல்லணும்.

திடும் என்று அதிர்ந்து - எச்சில் விழுங்கி அவனைப் பார்த்தாள். என்ன கேக்கப் போறீங்க?

பட்டென்று கேட்டான் ராஜன்.

யாரவன்?

திடுக்கிட்டு நிமிர்ந்தாள் சூர்யா.

என்னங்க, திடீர்னு யாராவன்னு கேட்டா நான் என்ன சொல்றது?

கேள்வி புரியலையா? இன்னும் கொஞ்சம் தெளிவா கேக்கறேன்.

போன வாரம் லாரி செக்கப்புக்கு நைட் டியூட்டி போயிருந்தேனே- அன்னிக்கு இங்கே நம்ம வீட்டுக்கு வந்திருந்தானே - அவன் யாரு?

அட்சரச் சுத்தமாய் இடிந்தாள் சூர்யா. அழ முயன்று உதட்டைப் பிதுக்கினாள்.

ம். சொல்லு யாரவன்?

மிஸ்டர் இன்ஸ்பெக்டர்

குரல் கேட்டு -இருவருமே திருப்பினார்கள்.

அரவிந்த் நின்றிருந்தான். அறை வாசலில் மெல்ல உள்ளே நுழைந்தவன் கதவைக் காலால் உதைத்துச் சாத்திவிட்டு நெருங்கினான்.

நீங்க விசாரிக்கிற அவனைப் பற்றி என்கிட்டே கேளுங்க இன்ஸ்பெக்டர்

குட் உங்ககிட்டே விசாரணையை அப்புறமா வெச்சுக்கலாம்னு இருந்தேன். இப்ப நீங்களே வந்துட்டீங்க. உங்க ரெண்டு பேர்ல யார் சொன்னாலும் சரி எனக்கு உண்மை தெரியணும் அவ்வளவு தான் யாரவன்?

சூர்யா ஏதோ சொல்ல வாயெடுக்க அவளை கையமர்த்தினான் அரவிந்த்

நீ ஒண்ணும் சொல்லாதே சூர்யா. இன்ஸ்பெக்டர்கிட்டே எல்லாத்தையும் நானே சொல்றேன். இன்ஸ்பெக்டர் செத்துப்போன ஆசாமி யாருன்னு உங்களுக்கு எப்படி தெரியாதோ? அதே மாதிரிதான் எங்களுக்கும் தெரியாது. ஆபீஸ் வேலையா இந்த ஊருக்கு வந்த நான் உங்களையும் சூர்யாவையும் பார்த்திட்டு போக

வீட்டுக்கு வந்தேன். நான் வந்து கதவை தட்டற நேரம் உள்ளே சூர்யா அந்த நீலச்சட்டை காரனோட பிடியில் சிக்கி தன் மானத்தை காப்பாத்திக்க போராட்டிருந்தா. நான் கொஞ்சமும் தாமதிக்காம பின் பக்கமா சுவரேறி குதிச்சு பின்கட்டிலே இருந்த விறகுக் கட்டையை எடுத்துகிட்டு அவனை நோக்கி பாய்ஞ்சேன். தலையில் ஓரே அடி செத்துட்டான். வந்தவன் திருடன்னு தெரிஞ்சு கிட்டேன். உங்களுக்கு போன் பண்ணி விஷயத்தை சொல்ல நினைச்சு போன்கிட்டே போனேன்.

அண்ணா உதட்டுக்குள் முனகின சூர்யா கண்கள் விரிய ... அதிர்ச்சியாய் அரவிந்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க...

அரவிந்த் தொடர்ந்தான்.

ஆனா திடீர்னு மனசு மாறிடுச்சு இன்னும் ஒரு வாரத்திலே சூர்யாவுக்கு சீமந்தம் நடக்கப்போற இந்தச் சமயத்தில் நான் போலீஸ் லாக்கப்புக்கு போயிட்டா ஒரு விசேஷத்தோட சந்தோஷம் கெட்டுப் போயிடும்னு நினைச்சு உங்களுக்கு போன் பண்ணாமே இருந்துட்டேன். இந்த விஷயமெல்லாம் முடிஞ்சதுமே நானே போலீஸ்லே சரணடைய நினைச்சேன். ஆனா அதுக்குள்ளே உங்களுக்கு எப்படியோ விஷயம் தெரிஞ்சிருச்சு.

ராஜன் சிரித்தான். திட்டம் போட்டு கொலை பண்றவங்க கூட பர்பெக்டா கொலை பண்ணியிருக்கோம்னு அமர்த்தலா நினைச்சுட்டிருப்பாங்க ஆனா அதுல ஆயிரம் ஓட்டை விழுந்திருக்கும். பிளான் பண்ணி செய்யற கொலைகளிலேயே அப்படீன்னா உங்களை மாதிரி சந்தர்ப்பத்தால பண்ற கொலைகளுக்கு கேக்கவே வேண்டாம் அரவிந்த். ஒண்ணும் ஒண்ணும் ரெண்டுன்னு சுலபமா சொல்ற மாதிரி சில தடயங்கள் போலீஸ் கையில் வசமா மாட்டும்.

எ.... எப்படி... கண்டுபிடிச்சீங்க நெற்றி வியர்வையோடு அரவிந்த் மெல்லிய குரலில்

கேட்டான். மோவாயை வழுவிக் கொண்டு சிரித்தான் ராஜ்.

உங்களுக்கே தெரியாம ஒரு சின்ன தடயம் இந்த வீட்ல ஒருவாரமா இருந்திருக்கு பார்க்கறீங்களா?

கேட்டு தன் கையிலிருந்து பழுப்புக்கவரை பிரித்து உருவி-கவனமாய் அந்த தடயத்தை எடுத்தான் ராஜன்.

சூர்யா அரவிந்த் இருவருமே அதன் மேல் பார்வையைப் போட்டார்கள். அதிர்ந்தார்கள்.

ரதீஷ் நீல நிற சர்ட் துணுக்கு அது.

முக்கோண சைஸில் கிழிந்து போயிருந்தது. சர்ட் நுனியில் காவி நிறத்தில் துளியூண்டு ரத்தம் காய்ந்து போய் தெரிந்தது.

ராஜன் தொடர்ந்தான்... நேத்து தோட்டத்தை சுத்தப்படுத்தறதுக்காக கார்டன் டூல்ஸ் வேண்டி ஸ்டோர் ரூமுக்கு போன நான் அங்கேயிருந்த ஒரு பலகை ஆணியில் மாட்டியிருந்த இந்த சர்ட் துணுக்கை எடுத்தேன். அந்த துணுக்கைப் பார்த்ததும் இதே சைஸில் தோள்பட்டை பக்கமாக கிழிஞ்சு போன ரயில்வே டிராக்கில் செய்த ஆசாமியோட நீலசர்ட் ஞாபகத்துக்கு வந்துச்சு. உடனே உஷாரானேன். அன்னிக்கு ராத்திரி நடந்த சம்பவம் ஒவ்வொண்ணா என்னுடைய ஞாபகத்து வர ஆரம்பிச்சது. மொதல்ல அந்த விறகுக் கட்டையில் பட்டிருந்த ரத்தம் நீங்க பெருச்சாளியை அடிச்சதா சொன்னீங்க. அது பொய். அப்புறம் நீங்க பாடியை டிஸ்போஸ் பண்றதுக்காக கொண்டு வந்திருந்த அந்த பழைய வேன்.

அரவிந்த் மௌனமாய் தலைகுனிந்த படி நிற்க ராஜன் தொடர்ந்தான். ஸ்டோர் ரூமில் கண்டெடுத்த அந்த நீலசர்ட் துணுக்கோடு நான் ஹாஸ்பிடல் போய் அங்கே பாதுகாப்பாய் வெச்சிருந்த நீல சர்ட் தோள்பட்டை கிழிசலோடு பொருத்திப் பார்த்தேன். அது கச்சிதமாய் பொருத்திப் போனது. ஸோ. அந்த

பாடி இந்த வீட்டிலிருந்துதான் வெளியே போயிருக்கணும் என்கிற முடிவுக்கு வந்தேன். அன்னிக்கு ராத்திரி பாடியை டிஸ்போஸ் பண்றதுக்காக நீங்க கொண்டு வந்திருந்த பழைய வேனின் ரெஜிஸ்ட்ரேஷன் நெம்பர் கொஞ்சம் ஃபேன்ஸி நெம்பராய் இருந்ததால அந்த நெம்பரை என்னால மறக்க முடியலை. கேரளா ஸ்டேட் ரெஜிஸ்ரேஷன் KLA 4001 இந்த நெம்பரை ஆர்.டி.ஓ. ஆபீஸுக்கு கொடுத்து வேனோட ஓனர் யார்ன்னு கேட்டேன். அவங்க அட்ரஸ் கொடுத்தாங்க. அந்த அட்ரஸில் இருந்த உங்க ஃப்ரண்ட் பாஸ்கரனைப் போய்ப் பார்த்து விசாரிச்சேன். நீங்க அன்னிக்கு ராத்திரி அவசர அவசரமா வந்து கார் கேட்ட விபரத்தை அவர் சொன்னார். எல்லாத்தை கூட்டி கழிச்சு பெருக்கி வகுத்துப் பார்த்தேன். விடை துல்லியமா கிடைச்சுருச்சு...

அரவிந்த் கைகளைக் கூப்பினான். நீங்க ஒரு இன்ஸ்பெக்டராய் இருந்து உங்க கடமையைப் பண்ணீட்டீங்க. நான் சூர்யாவுக்கு அண்ணனாய் இருந்து இந்த சீமந்தத்தை நடத்தணும். நீங்க உங்க யூனிஃபார்மை ஒரு ரெண்டு மணி நேரத்துக்கு கழற்றி வெச்சுட்டு இந்த ஃபங்க்ஷன்ல கலந்துகிட்டு வந்து இருக்கிற எல்லா சொந்தங்காரங்ளும் சந்தோஷத்தை தரணும். ஃபங்ஷன் முடிஞ்சு எல்லோரும் போன பின்னாடி

> ✸ ஆப்பிள் விழுது, தக்காளி விழுது, தர்பூசணி விழுது மூன்றையும் சம அளவு எடுத்து, பஞ்சில் முக்கி முகத்தில் ஒற்றி எடுத்தால் முகம் நல்ல பிரகாசமாகவும் குளுமையாகவும் இருக்கும்.
>
> ✸ ஆப்பிள் சாறு, வெந்தயத்தூள், சீயக்காய்த்தூள் ஆகியவற்றை வெந்நீரில் கலந்து தலைக்கு தேய்த்து அலசினால் முடி பிசுபிசுப்பு நீங்கிவிடும்.

நீங்க என்னை அரஸ்ட் பண்ணி ஸ்டேஷனுக்குக் கூட்டிட்டுப் போகலாம்.

ராஜன் தோளைக் குலுக்கினான்.

ஓ.கே... சரியா ரெண்டு மணி நேரம் டயம் தர்றேன். அதுக்குள்ளே இந்த ஃபங்க்ஷனை முடிச்சுகிட்டு நீங்க என்னோடு புறப்படணும் எனக்கு இந்த சீமந்த சந்தோஷத்தை விட ஒரு கேஸ் முடிவுக்கு வந்து குற்றவாளி பிடிபட்டிருக்கிற விஷயம்தான் எனக்கு பெரிசா தெரியுது. நான் இப்போ யூனிஃபார்மை கழட்டறேன். ரெண்டு மணி நேரம் கழிச்சு மறுபடியும் மாட்டிக்குவேன்.

தேங்க்யூ... ராஜன்... தலையாட்டிக் கொண்டே அரவிந்த் நகர சூர்யா கண்களில் நீரோடு திணறலான குரலில் கூப்பிட்டாள்.

அ...ண்...ணா...

அரவிந்த் அவளை நெருங்கி மெல்ல தோளில் கை வைத்தான்.

நீ ஏம்மா... அழறே...? எனக்கொண்ணும் தூக்கு தண்டனை கொடுத்துட மாட்டாங்க. ஏழு மாச கர்ப்பமாய் இருக்கிற உன்னை ஒருத்தன் சேதப்படுத்த முயற்சி பண்ணினான். அவனை நான் தாக்கினதுல அவன் செத்துட்டான் அவ்வளவுதான். சட்டம் என்னைக் கடுமையா பார்க்காது. நான் செஞ்சது சரிதான் என்கிற கோணத்துல நீதிபதி இந்த வழக்கைப் பார்த்தா... எனக்கு நிச்சயம் விடுதலைதான்.

அரவிந்த் சொல்லிவிட்டு வரவழைத்துக் கொண்ட புன்னகையோடு அறைக் கதவைத் திறந்து கொண்டு வெளியே வர சூர்யா கண்ணீரை வெளிக் காட்டாமல் அண்ணனைத் தொடர்ந்தாள்.

ராஜன் காக்கி யூனிஃபார்மைக் கழற்றிவிட்டு வேஷ்டி சட்டைக்கு மாற ஆரம்பித்தான்.

முற்றும்